

TEDEN MOLITVE

ZA

DUHOVNE POKLICE

22.–29. april 2012

Poklici so dar Božje ljubezni

Maribor 2012

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-725-534.3

TEDEN molitve za duhovne poklice, od 22. do 29. aprila 2012 :
poklici so dar Božje ljubezni / [zbrala in uredila Štefka Klemen ;
fotografije Samo Skralovnik in arhiv uršulink]. - Ljubljana :
Salve, 2012

ISBN 978-961-211-621-7

1. Klemen, Štefka

260727808

Poklici so dar Božje ljubezni
Teden molitve za duhovne poklice, 22. 4.–29. 4. 2012
Zbrala in uredila: s. Štefka Klemen OSU
Teološka lektura: dr. Stanislav Slatinek
Oblikovanje naslovnice: Samo Skralovnik
Fotografije: Samo Skralovnik in arhiv uršulink
Grafična priprava in tisk: Salve d.o.o. Ljubljana
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Naklada: 1200

UVODNA BESEDA

Evangeljsko poročilo o srečanju vstalega Jezusa s Petrom po veliki noči, trikratno vprašanje »Ali me ljubiš?« in Petrov trikratni odgovor, nam je znano. Kristus ni vprašal svojega učenca, ali si pripravljen, sposoben, izobražen, napreden, pogumen, priljubljen pri ljudeh, tudi ne, ali si svet, marveč samo: Simon, Janezov sin, ali me ljubiš, ali me imaš rad? (prim. Jn 21,15–17).

Vsaka poklicanost je dejanje vzajemne ljubezni, ljubezni Gospoda, ki kliče, in ljubezni tistega, ki odgovarja. Poseben dar Božje ljubezni je klic v duhovništvo, redovništvo ali misijonsko poslanstvo, se pravi v poklic, ki je posvečen Bogu in Cerkvi. In za odgovor na ta klic je potrebna ljubezen. To je tudi osrednja misel poslanice papeža Benedikta XVI. za 49. svetovni dan molitve za nove duhovne poklice: »Poklici so dar Božje ljubezni.«

S poslanico želi sveti oče na srce položiti vsem že posvečenim duhovnikom, bogoslovcem, ki se pripravljajo na duhovništvo, vsem mladim, ki se odločajo in premišlujejo o duhovnem poklicu: Naučimo se še bolj ljubiti Gospoda in njegovo Cerkev. Govorimo o krizi in pomanjkanju duhovnih poklicev, a še prej obstaja kriza in pomanjkanje ljubezni. Zato moliti za duhovne poklice pomeni moliti za mlade, da bi rasli v velikodušni ljubezni do Gospoda in njegove Cerkve.

Šele ko je Peter trikrat izpovedal svojo ljubezen, mu je Jezus zaupal svoje ovce, svoja jagnjeta, se pravi svojo Cerkev in dodal: »Ko si bil mlad, si se opasoval sam in si hodil, kamor si hotel; ko pa se postaraš, boš raztegnil roke in drug te bo opasal in odvedel, kamor nočeš ... In ko je to rekel, mu je dejal: Hodi za menoj!« (Jn 21,18–19). Jezus se ni bal napovedati Petru trpljenja. Tudi mi se ne bojmo odpreti oči in spoznati, da je duhovni poklic tudi žrtev: žrtev

od prvega iskanja, ki zahteva določeno odpoved; - žrtev v trenutku dokončne odločitve, ko zapustimo vse in gremo za Kristusom, - žrtev na dolgi poti priprave, - žrtev, ki traja vse življenje, saj gre za eno samo uresničevanje poklica, ki nam ga je podaril Bog v neskončni ljubezni in smo ga z ljubeznijo svobodno sprejeli kot svoje življenjsko poslanstvo. Govorimo o krizi in pomanjkanju duhovnih poklicev, toda za tem se skriva kriza in strah pred žrtvijo, pomanjkanje poguma in moči. Moliti za duhovne poklice pomeni prositi, da bi poklicani imeli več čuta in pripravljenosti za žrtev.

Teden molitve za duhovne poklice nas vabi, da prosimo:

- naj Božja ljubezen v plemenitih, nesebičnih in velikonočnih srcih naše mladine duhovne poklice **vzbudi**;
- naj tiste, ki v odločitvi oklevajo med vabili sveta in Boga, ohrabri **in razsvetli** s spoznanjem Božje volje;
- naj tiste, ki so se že odločili in izbrali duhovni poklic, **podpira** v trajni zvestobi;
- naj že posvečenim v duhovnem poklicu daje **poguma in moči**, da bodo posnemali Kristusa v izpolnjevanju Očetove volje, četudi bi dopustil, da se odličnemu daru njegove ljubezni pridruži še teža križa; on je naša moč, tolažba in zmaga;
- naj vsi verniki **sodelujejo** pri apostolski skrbi, spoznajo pomen in potrebo duhovnih poklicev v Cerkvi in za Cerkev ter se čutijo odgovorne za njihovo rast v sedanjosti.

Evangelist Luka poroča, da je šel Jezus na goro molit in je vso noč prebedel v molitvi k Bogu, svojemu Očetu. Ko se je zdanilo, je poklical k sebi in si izmed njih izbral dvanajst apostolov (prim. Lk 6,12–13). Iz tega dragocenega zapisa spoznamo, da si je Jezus prve duhovnike izmolil, od Očeta izprosil. Apostoli so bili sad njegove molitve, dar Očetove ljubezni njemu. Prav to Jezusovo ravnanje je najlepše vabilo in najboljša utemeljitev naše molitve za duhovne poklice v tednu pred nedeljo Dobrega pastirja.

msgr. dr. Franc Kramberger
nadškof v pokoju

POSLANICA PAPEŽA BENEDIKTA XVI.

ZA 49. SVETOVNI DAN MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE

POKLICI SO DAR BOŽJE LJUBEZNI

Dragi bratje in sestre!

49. svetovni dan molitve za duhovne poklice, ki ga bomo obeležili 29. aprila 2012, na četrto velikonočno nedeljo, nas vabi k razmišljanju na temo: *Poklici so dar Božje ljubezni*.

Vir vsakega popolnega daru je Bog, ki je Ljubezen – *Deus Caritas est*: »Kdor ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem« (1 Jn 4,16). *Sveto pismo* pripoveduje zgodovino te izvorne vezi med Bogom in človeštvom, ki je starejša od samega stvarjenja. Sveti Pavel v pismu kristjanom v Efezu poje slavo in hvalo Očetu, ki skozi stoletja z neskončno dobroto uresničuje svoj načrt odrešenja, ki je načrt ljubezni. V Sinu Jezusu – zatrjuje apostol – »nas je pred stvarjenjem sveta izvolil, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni« (Ef 1,4). Bog nas ljubi še pred našim obstojem! Po svoji ljubezni »nas ni ustvaril iz bivajočih stvari« (prim. 2 Mak 7,28), da bi nas pripeljal k polnemu občestvu s seboj.

Psalmist v globokem začudenju nad delom Božje previdnosti vzklika: »Ko gledam nebo, delo tvojih prstov, luno in zvezde, ki si jih utrdil: kaj je človek, da se ga spominjaš, sin človekov, da ga obiskuješ?« (Ps 8,4–5). Globoka resnica našega bivanja je torej ovita v presenetljivo skrivnost: vsako bitje, zlasti pa človeška oseba, je sad misli in dejanja Božje ljubezni, velikanske, zveste in večne ljubezni (prim. Jer 31,3). Odkritje te stvarnosti zares globinsko spreminja

naše življenje. Na eni izmed najbolj znamenitih strani svojih *Izpovedi* sv. Avguštin takole izrazi svoje odkritje Boga kot najvišje lepote in ljubezni, Boga, ki mu je bil vedno blizu in mu je končno odprl razum in srce: »*Pozno sem te vzljubil, Lepota večno davna, večno nova, pozno sem te vzljubil. In glej, bil si v meni, in jaz sem bil zunaj in tam sem te iskal, nelep sem se gnal za lepimi stvarmi, ki si jih ti ustvaril. Z menoj si bil, jaz ne s teboj. Daleč od tebe so me držale stvari, ki sploh ne bi bivale, če ne bi v tebi bivale. Vabil si in klical – in prebil si mojo gluhoto. Bliskal in žarel si – in pregnal si mojo slepoto. Okusil sem te – in sem te lačen in žejen. Dotaknil si se me – in zagorel sem po tvojem miru*« (prim. X, 27.38). Svetnik iz Hipona skuša s temi podobami opisati neizrekljivo skrivnost srečanja z Bogom in Njegovo ljubeznijo, ki preobraža celotno bivanje.

Gre za ljubezen brez pridržkov, ki hodi pred nami, nas podpira in kliče na vsej življenjski poti, korenini pa v popolni Božji zastonjskosti. Moj predhodnik, blaženi Janez Pavel II., je v zvezi z duhovniško službo zatrdil, da »*vsako dejanje v Gospodovi službi vodi k ljubezni do Cerkve in k služenju Cerkvi, hkrati spodbuja duhovnika, da vedno bolj zori v ljubezni in služenju Jezusu Kristusu, Glavi, Pastirju in Ženinu Cerkve, ljubezen, ki se vedno bolj upodablja kot odgovor na prehitevajočo, svobodno in zastonjsko Božjo v Kristusu*«¹. Vsak poklic namreč vznikne na Božjo pobudo in je torej dar Božje Ljubezni! On naredi *prvi korak*, in sicer ne zaradi kakšne posebne dobrote v nas, ampak zaradi prisotnosti njegove ljubezni, »*ki je izlita v naša srca po Svetem Duhu*« (Rim 5,5).

Vir Božjega klica je vedno pobuda neskončne Božje ljubezni, ki se v polnosti razodene v Jezusu Kristusu. Kot sem zapisal v svoji prvi okrožnici *Bog je ljubezen*,² »*je Bog dejansko viden na različne načine. V zgodovini ljubezni, ki nam jo pripoveduje Sveto pismo, nam prihaja naproti, nas osvaja – do zadnje večerje, do prebode-nega Srca na križu, do prikazovanj Vstalega in njegovih velikih del, s katerimi je po delovanju apostolov vodil nastajajočo Cerkev na njeni poti. In v nadaljnji zgodovini Cerkve Gospod ni bil odsoten:*

1 Janez Pavel II. Apostolska spodbuda *Dal vam bom pastirjev*, 25.

2 [www.druzina.si/ICD/spletnastran.nsf/knjigarna/16D360DCB0B3C3E1C125712C00357B93/\\$FILE/112.PDF](http://www.druzina.si/ICD/spletnastran.nsf/knjigarna/16D360DCB0B3C3E1C125712C00357B93/$FILE/112.PDF).

vedno znova nam prihaja naproti; po ljudeh, v katerih se razodeva, po svoji besedi, v zakramentih, posebno v evharistiji« (št. 17).

Božja ljubezen ostane za vedno, je zvesta sama sebi, »besedi, ki jo je zapovedala tisoč rodovom« (Ps 105,8). Zato je treba zlasti novim rodovom znova oznaniti vablljivo lepoto Božje ljubezni, ki hodi pred nami in nas spremlja. Je pravzaprav skrivnostna vzmet, pobuda, ki ne izgine tudi v najtežjih okoliščinah.

Dragi bratje in sestre, tej ljubezni moramo odpreti svoje življenje, kajti Jezus Kristus nas vsak dan kliče k popolnosti Očetove ljubezni (prim. Mt 5,48)! Merilo krščanskega življenja je, da ljubimo *kakor* Bog. Gre za ljubezen, ki se kaže v popolni, zvesti in plodoviti samopodaritvi. Predstojnici samostana v Segoviji, ki so jo v takratnem času težile dramatične okoliščine, je sv. Janez od Križa odgovoril s povabilom, naj deluje v skladu z Bogom: »Ne mislite na nič drugega kot na to, da vse ureja Bog. Kjer ljubezni ni, jo prinesite vi in poželi boste ljubezen.«³

Na tej darovanjski podlagi, v odprtosti do Božje ljubezni in kot njen sad, se rojevajo in rastejo vsi poklici. Zajemajoč pri tem studencu v molitvi ter marljivem obiskovanju Božje Besede in zakramentov, zlasti evharistije, je mogoče živeti ljubezen do bližnjega, po katerem se učimo opazovati obličje Kristusa Gospoda (prim. Mt 25,31–46). Papež Gregor Veliki (590–604) je vez med tema oblikama ljubezni, ljubeznijo do Boga in do bližnjega, ki izhajata iz istega Božjega vira in sta usmerjeni vanj, izrazil s primerom drevesne sadike: »*V zemljo našega srca je [Bog] posadil najprej sadiko ljubezni do Njega, iz te pa se je v obliki krošnje razrasla bratska ljubezen.*«⁴

Omenjena izraza Božje ljubezni morajo posebej močno in s čistostjo srca živeti tisti, ki so se odločili stopiti na pot razločevanja duhovniškega in redovniškega poklica, saj predstavljata njegovo bistveno sestavino. Ljubezen do Boga, katere živa podoba – čeprav nepopolna – postajajo duhovniki in posvečene osebe, je spodbuda

³ Sv. Janez od Križa, Epistolario, 26.

⁴ Sv. Gregor Veliki *Moralium Libri, sive expositio in Librum B. Job*, Lib. VII, pogl. 24, 28; PL 75, 780 D.

za odgovor na klic k posebni posvetitvi Gospodu prek duhovniškega posvečenja ali izpovedi evangeljskih svetov. Kleni odgovor sv. Petra Božjemu Učeniku: »Ti veš, da te ljubim« (Jn 21,15), je skrivnost v polnosti podarjenega in izživetega bivanja, ki je ravno zaradi tega napolnjeno z globokim veseljem.

Drug konkretni izraz ljubezni, to je ljubezen do bližnjega, zlasti do tistega, ki trpi in je najbolj potreben pomoči, je odločilna pobuda, ki duhovnika ali posvečeno osebo spremeni v spodbujevalca občestva med ljudmi in sejalca upanja. Odnos posvečenih oseb, zlasti duhovnika, do krščanske skupnosti je življenjskega pomena in je temeljna sestavina njihovega čustvenega obzorja. V zvezi s tem je sveti arški župnik večkrat ponavljal: »Duhovnik ni duhovnik zase, ampak za vas.«⁵

Dragi bratje v škofovski službi, dragi duhovniki, diakoni, redovniki in redovnice, katehisti, pastoralni delavci in vsi, ki delujete na področju vzgoje novih rodov, goreče vas spodbujam, da pozorno prisluhnete vsem, ki znotraj župnijskih skupnosti, združenj in gibanj opažajo znamenja poklica v duhovništvo ali v posebno posvetitev. Pomembno je znotraj Cerkve ustvariti ugodne okoliščine, da bi lahko vzcveteli številni velikodušni pritrdilni odgovori na ljubeči Božji klic.

Naloga pastorage poklicev pa bo ponuditi smernice za plodovito pot. Osrednja sestavina bo ljubezen do Božje Besede, gojenje vedno večje domačnosti do *Svetega pisma* ter osebna in skupna pozorna in redna molitev, da bi bili sposobni čutiti Božji klic med številnimi glasovi, ki polnijo vsakdanje življenje. Še posebej pa naj bo živo središče vsakega poklica evharistija, kjer se nas Božja ljubezen dotika v Kristusovem darovanju, ki je popoln izraz ljubezni. Tukaj se tudi vedno znova učimo živeti *zahtevno pravilo* Božje ljubezni. Božja beseda, molitev in evharistija so dragoceni dar za razumevanje lepote življenja, ki se v celoti daje za Božje kraljestvo.

Krajevne Cerkve naj po svojih različnih sestavnih delih postanejo *kraj* pozornega razločevanja in globokega preverjanja poklicev, da

5 Etienne Nodet, *Le curé d'Ars. Sa pensée – Son cœur*, Foi Vivante, 1966, str. 100.

bodo mladim ponudile modro in trdno duhovno spremljanje. Na ta način postaja krščanska skupnost sama razodetje Božje ljubezni, ki hrani v sebi vsak poklic. Takšna dinamika, ki ustreza zahtevam nove Jezusove zapovedi, lahko najde zgovorno in edinstveno uresničitev v krščanskih družinah, katerih ljubezen je izraz Kristusove ljubezni, ki je dal samega sebe za svojo Cerkev (prim. Ef 5,32). V družinah, »skupnostih življenja in ljubezni« (Pastoralna konstitucija o Cerkvi v sedanjem svetu, 48), lahko novi rodovi pridejo do čudovitih izkušenj te darovanjske ljubezni. Družine niso samo prednostni kraj človeškega in krščanskega oblikovanja, ampak predstavljajo »prvo in najboljše semenišče za poklic k posvetitvi za Božje kraljestvo«⁶, saj lahko ravno znotraj družine pride do odkritja lepote in pomembnosti duhovništva in posvečenega življenja. Pastirji in vsi verni laiki naj vedno iščejo načine za sodelovanje, da bi se v Cerkvi množile »hiše in šole občestva« po zgledu svete družine iz Nazareta, ki je na zemlji harmoničen odsev življenja Svete Trojice.

S temi željami iz srca podeljujem apostolski blagoslov vam, dragi bratje v škofovski službi, duhovnikom, diakonom, redovnikom, redovnicam in vsem vernim laikom, zlasti mladim, ki z učljivim srcem prisluškujejo Božjemu glasu ter so ga pripravljene sprejeti z velikodušno in zvesto pripadnostjo.

Vatikan, 18. oktober 2011

Besedilo je prevedel Peter Jerebič

6 Janez Pavel II., Apostolska spodbuda o družini (*Familiaris consortio*), 53.

NAGOVORI IN PROŠNJE ZA VSAK DAN

OZMANJATI ODPUŠČANJE GREHOV IN BITI PRIČE

Nedelja, 22. 4. 2012 – Tretja velikonočna, papeška nedelja

NAGOVOR

V Hornu v Avstriji je konec junija in v začetku julija 2011 potekal mednarodni kongres Evropske službe za duhovne poklice. Narodni voditelji centrov za duhovne poklice so razpravljali o poklicanosti kot srcu nove evangelizacije. Med 17 državami, ki so sodelovale na kongresu, je bila tudi Slovenija. Zastopal jo je voditelj Centra za duhovne poklice Stanislav Slatinek, ki v svojem poročilu dogodka med drugim povzema tudi predavanje avstrijskega profesorja Paula Zulehnerja z naslovom Izzivi za oznanjevanje evangelija.

Prof. Zulehner je v svojem predavanju opozoril, da smo v Evropi kristjani še vedno prepričani, da smo najštevilnejša Cerkev. V resnici pa je vedno manj praktičnih kristjanov. To opazamo iz dneva v dan. Kljub temu se še vedno tolažimo, da se ni nič spremenilo. Število nedeljskih obiskovalcev maše se je močno zmanjšalo. To spremembo lahko kljub vsemu sprejmemo kot binkoštni čudež, ki ga pogosto spregledamo. Kristusova Cerkev je kot sol, ki je v testu sodobnega sveta ni veliko. To je resničnost Cerkve. Ostali bomo podobni soli. Cerkev prihodnosti bo majhna skupnost. Tudi če jih bo samo še deset hodilo k nedeljski sveti maši in bodo resnični kristjani, bo svet boljši, lepši in pravičnejši. Ob sklepu svojega predavanja je prof. Zulehner orisal tri značilnosti sodobne družbe: Agresivni ateizem je pojav, ki spremlja Cerkev od apostolske dobe do danes. So ljudje, ki si na vso moč prizadevajo, da bi dokazali, da ni Boga. Preko medijev rušijo ugled Cerkve. Moderni panteizem je pojav, ki je zaslepil predvsem bogate množice. Vse več je ljudi, ki si želijo nebesa narediti na ze-

mlji. Iščoči spiritualizem pa je pojav, ki zaznamuje predvsem mladi rod. Mladi po vsem svetu radovedno iščejo duhovnost. Pojavljajo se najrazličnejše duhovne ponudbe. Ljudje so postali duhovni romarji. Kaj lahko sodobni družbi ponudijo krščanske Cerkve? Po besedah prof. Zulehnerja lahko ponudijo molitev, simbole in obrede. To je bogastvo, ki lahko tudi sodobnega človeka reši in ga znova pripelje do Kristusa. (Iz poročila Stanislava Slatineka o kongresu.)

Živimo v mračnem ozračju nevere. Eden najbolj znanih katoliških teologov Walter Kasper pravi, da danes ni pod vprašajem le oblika oznanjevanja vere, ampak vera sama. Na podlagi tega ugledni katoliški publicist Vittorio Messori v svoji knjigi Izziv vere postavlja vprašanje temelja naše vere: Ali Bog resnično obstaja? Ali se je resnično razodel v Jezusu iz Nazareta? Je resnično zaupal Cerkvi možnost priklicati ga ne samo z besedami, ampak ga po želji celo utelesiti v Evharistiji? Se v njej resnično hranimo in krepimo s telesom Vstalega, v katerem utripa in živi Bog sam?

Tako čutimo, kako zelo potrebujemo ne le oznanjevalcev vere, ampak ljudi, ki bodo pričali o svojem osebnem doživetju stika z učlovečenim Bogom v Jezusu Kristusu. Bl. Janez Pavel II. v eni svojih molitev za duhovne poklice zato prosi Devico Marijo, naj vlije vero v srca mladih, „da bodo vedno goreči pastirji, ki bodo vodili krščansko ljudstvo na pot življenja, in Bogu posvečene duše, ki bodo v čistosti, uboštvu in pokorščini pričevale o osvobajajoči navzočnosti njenega vstalega Sina“. On sam je bil živa priča te stvarnosti. Bog je v Jezusu postal „viden“ človeškim očem. Na viden način ostaja med nami po Svetem pismu in pod podobo kruha in vina. Viden želi biti tudi po vseh svojih učencih, posebej po služabnikih oltarja in oznanjevalcih veselega oznanila, ki naj vsem narodom sporočajo, da nas Bog ljubi in vabi k spreobrnjenju, da nam odpusti vse naše grehe. Bog želi, da bi se vsi ljudje zveličali. Zato zaupamo, da bo človeštvu poslal dovolj oznanjevalcev odrešenja.

Papež Benedikt XVI. je v svoji letošnji novoletni poslanici posebej povabil mlade, „naj zastavijo svoje življenje v služenju za Dobro“. Na današnjo nedeljo, ko se spominjamo obletnice njegove izvolitve in začinjamo teden molitve za duhovne poklice, posebej prosimo, da bi se mladi velikodušno odzvali Božjemu klicu.

ŽIVLJENJE JE POKLICANOST

Ponedeljek, 23. 4. 2012

UVOD V MAŠO

Bratje in sestre,

včeraj smo v Cerkvi na Slovenskem pričeli teden molitve za nove duhovne poklice ter svetost in stanovitnost že poklicanih. Do nedelje se bomo tako kot vsa krajevna Cerkev pod Triglavom ponižno zbirali ob Vstalem Gospodu, se mu zahvaljevali za dar lastne življenjske poklicanosti ter ga prosili za nove duhovne poklice. Kajti teden molitve, ki letos poteka pod naslovom *Poklici so dar Božje ljubezni*, nas vedno spomni, da smo kot vsa župnija, kot vsak posamezni vernik poklicani, da zavestno prevzamemo nalogo prepoznavanja in spodbujanja duhovnih poklicev.

Po svetem Juriju, mučencu, ki ga danes posebej častim(j)o v mnogih slovenskih župnijah, se na začetku svete maše prepustimo moči Vstalega, naj nas opogumi s svojo navzočnostjo in okrepi v želji, da bi svoj življenjski poklic zvesto živeli.

NAGOVOR

Bratje in sestre,

zagotovo se moramo na začetku tedna molitve znova vprašati, za katero duhovno poklicanost molimo? Najprej seveda vsi pomislimo na duhovne poklice v ožjem pomenu, na poklice celostne posvečenosti Bogu v služenju bližnjemu ter neporočenosti. Toda vedno bolj vidimo, da se nad naš narod zgrinja senca vsakršne življenjske poklicanosti, kriza splošne poklicanosti. Ta kriza se poleg v pomanjkanju duhovniških in redovniških poklicev kaže tudi v tem, da veliko mladih v 30 letih »obvisi nekje v zraku«, ko se ne zmorejo odločiti za nobeno zvesto ljubezen. Namreč tudi število sklenjenih ter število razdrtih zakonskih zvez, število samskih v »40 letih« po župnijah nam nazorno kaže ozračje poklicanosti v našem narodu. Razširjeno je pesimistično prepričanje, da velike življenjske odločitve ljubezni za navadnega človeka več niso možne, da zanje več nismo zmožni.

Kot odgovor in kot smer izhoda iz tega razpoloženja, ki je pogosto usodno tudi znotraj krščanskih občestev, je leta 2006 nastala prva okrožnica papeža Benedikta XVI. *Bog je ljubezen.*

Papež v njej takole pravi: *Te besede Prvega Janezovega pisma izredno jasno izražajo bistvo krščanske vere: krščansko podobo Boga pa tudi podobo človeka in njegove poti, ki iz tega izhajata. Hkrati nam Janez v isti vrstici predstavi obrazec krščanske eksistence: »Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo.«*

Mi smo verovali v Božjo ljubezen. Tako more kristjan izraziti temeljno odločitev svojega življenja. Na začetku kristjanovega bitja ni neka etična odločitev ali velika ideja, ampak srečanje z nekim dogodkom, z neko Osebo, ki daje njegovemu življenju novo obzorje in s tem njegovo odločilno usmeritev.

Vemo, da je najdena ter svobodno izbrana življenjska poklicanost vedno odgovor na doživeto Božjo ljubezen. A kjer človek pozabi oz. sploh ne izkusi, da ga je Bog prvi vzljubil, tam tudi ni pogumnega odgovora na njegovo ljubezen v duhovnih poklicih.

Razmišljanje za prvi dan naj tako sklenem s prošnjo, da bi naše krščanske skupnosti, naše župnije bile takšna duhovna okolja, kjer ne bomo delali za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje. Kajti samo tukaj bodo mladi rodovi srečali pravo Obličje živega Boga.

PROŠNJE VERNIKOV

Jezus, ljubljeni Sin, poslan od Očeta, je postal človek ter klical ljudi, naj hodimo za njim in postanemo kakor On. Zaupno ga prosimo:

Jezus, ljubljeni Sin nebeškega Očeta, usliši nas!

1. Kristus, ljubeči Klicatelj, škof in kardinal Jožef Ratzinger je 19. 4. 2005 na tvoje vprašanje *Ali me ljubiš bolj ko tile?* pogumno odgovoril DA. Kot vrhovni pastir tvojega ljudstva nosi skrbi in veselje vse Cerkve, blagoslavljalj ga.

2. Kristus, ljubeči Klicatelj, Cerkev, svojo brezmadežno nevesto, si postavil za znamenje svoje bližine s človeštvom. A tvoja nevesta se tukaj pod Triglavom spopada z mnogimi posvetnimi zablodami in človeškimi logikami, ki žal mnogim zamegljujejo jasni pogled Nate. Pomagaj slovenski Cerkvi, da se bo res iskreno ozrla vase, se očistila in znova v polnosti zasijala kot nosilka odrešenja v našem narodu.
3. Kristus, ljubeči Klicatelj, vse nas kličeš k prvotni svetosti, ki je v osrečujočem bivanju s Teboj v tvoji Cerkvi. V svetu tragične vseenosti in vsakršne zmedenosti ohranjaj svoje duhovnike in redovnike v zavetju svojega presvetega Srca.
4. Kristus, ljubeči Klicatelj, mnogi so na tvoj duhovni klic odgovorili kot zakonski možje in žene. Pomagaj jim, da bodo svoj duhovni poklic živeli v vsej ljubezni in zvestobi in tako pomagali, da bo naš narod ostal moralno zdrav.
5. Kristus, ljubeči Klicatelj, mnoge naše rajne si že poklical v zadnje veselje, ki še čaka na nas, v presrečno deželo, kjer mlado je vse. Utrdi nas v veri, da trpljenje v taisto deželo ne zna, da je le tamkaj pravo veselje doma.

LJUBEZEN, KI SE PODARJA

Torek, 24. 4. 2012

UVOD V MAŠO

Bratje in sestre v Vstalem Gospodu!

V tretjem velikonočnem tednu vsako leto beremo odlomke iz Apostolskih del, ki nam spregovorijo o pogumnem pričevanju in mučeništvu prvega diakona Štefana. Ko obhajamo tretji dan molitve za nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost že poklicanih, nam sv. Štefan govori o takšni junaški ljubezni do Kristusa, ki se ne ustraši žrtve mučenišтва, žrtve, iz katere so skozi zgodovino krščanstva rasli mnogi duhovni poklici. Tudi naša, slovenska tla, so

prepojena s krvjo nešteti mučencev, nekateri od njih že sijejo v svetniških obrisih, blaženi Lojze Grozde, blaženi drinski mučenki s. Marija Antonija Fabjan in s. Marija Krizina Bojanc, božja služabnika Danijel Halas in škof Anton Vovk.

Položimo sedaj na oltar svoje današnje žrtve, svoje vsakdanje križe, napore in tegobe, naj bodo prijetna daritev Bogu. Verujemo, da bo naše iskrene žrtve sprejel in nam jih vrnil v obliki raznih blagoslovov, zagotovo tudi kot duhovne poklice.

NAGOVOR

Včeraj smo se s pomočjo papeževe prve okrožnice *Bog je ljubezen* skupaj ozrli v izvir vsake poklicanosti, to je v Boga, ki nas je prvi vzljubil in v našo naravo položil klic, da mu svobodno odgovorimo prav tako z ljubeznijo v poklicanosti, ki jo odkrijemo v svojem življenju.

Danes želim svoje razmišljanje prav tako nadaljevati s papežem, ki v okrožnici izpostavlja tisto novozavežno dimenzijo ljubezni, ki se imenuje darovanje. Papež pravi:

»Resnična novost Nove zaveze je v podobi Boga, ki se daruje, Kristusa samega, ki daje mislim meso in kri, kar je nezaslišan realizem. To delovanje Boga dobi sedaj svojo dramatično obliko v dejstvu, da v Jezusu Kristusu Bog sam išče »izgubljeno ovco«, trpeče in izgubljeno človeštvo. Če Jezus v svojih prilikah govori o pastirju, ki išče izgubljeno ovco, o očetu, ki gre naproti izgubljenemu sinu in ga objame, potem to niso le besede, ampak razlage njegovega lastnega bitja in delovanja. V njegovi smrti na križu se dopolni tisti božji obrat proti samemu sebi, v katerem se daruje, da bi zopet dvignil človeka in ga rešil. Takšna je torej ljubezen v svoji najbolj radikalni obliki. Pogled na prebodeno Jezusovo stran, o čemer govori evangelist Janez, nam pomaga razumeti, kaj je bila izhodiščna točka te okrožnice: »Bog je ljubezen« (1 Jn 4,8). Tam si lahko to resnico ogledamo. Izhajajoč od tega lahko opredelimo, kaj je ljubezen. V tem pogledu najde kristjan pot, da ve, kako naj živi in ljubi.«

Bratje in sestre!

Ko tako razmišljamo o darovanjski ljubezni, o ljubezni, ki gre na križ, kako nam ne bi pred očmi oživel duhovni očetje in matere, ob katerih smo mi sami odkrivali svojo življenjsko poklicanost. Duhovniki in redovniki imamo zagotovo globoko v svojo poklicanost zapisane takšne vzglede darovanjske ljubezni, predvsem v domačih župnikih, kaplanih oz. redovnikih, s katerimi smo živeli kot mladi. V pot moje poklicanosti je vtisnil neizbrisno sled pokojni konjiški arhidiakon Ivan Pajk, mož močne vere, iskričevega duha in zdrave ponižnosti. Ob Kruhu življenja, ki smo ga po njem prejeli s Kristusovega oltarja, smo z oltarja njegovega, zadnja leta tudi trpečega življenja, uživali kruh očetovske bližine in celostne duhovniške predanosti. Te njegove vrline so se pokazale ob 12 duhovnih poklicih, ki so izšli iz konjiške župnije v času njegovega pastirovanja. Njemu in mnogim drugim velika zahvala za pričevanje.

PROŠNJE VERNIKOV

Bratje in sestre! Sv. Štefan ter mnogi mučenci za njim so iskreno iskali resnico in jo našli v Jezusu Kristusu. Prosimo Kristusa, razlomljenega za življenje sveta, da bi tudi mi v njem zvesto iskali resnico in pogumno pričevali zanjo.

1. Tudi danes mnogi zaradi svoje vere trpijo zaničevanje in zapostavljanje, večkrat pod pretvezo svobode govora in umetniškega izražanja. Kristus, kruh življenja, prosimo te zanje, nahrani jih s svojo bližino in pogumom, da ti bodo ostali zvesti.
2. Kristus, Kruh življenja, obljubljaš nam, da kdor pride k tebi, ne bo lačen, in kdor vate veruje, ne bo nikoli žejen. Prosimo te za naša župnijska jedra, da bi obhajanje svete Evharistije, tvoje gostije, znali oblikovati s polnim notranjim sodelovanjem vseh vernikov.
3. Mnogi pari, tudi že poročeni, obupajo, ko pride čas v odnosu, da bi njihova ljubezen dozorela v zvesto darovanje. Kristus, Kruh življenja, naj v tvojem darovanju na križu najdejo ureničitev svoje življenjske daritve v zakonskem življenju.

4. Starši velikokrat doživijo vzgojno nemoč ob mnogih škodljivih vplivih okolja na njihove otroke, včasih to prepozno opazijo, ker dajejo preveliko časa kariere. Kristus, Kruh življenja, daj nove odločnosti našim staršem, da bodo več časa namenili za temeljne duhovne koristi svojih otrok.
5. Za vse naše rajne, ki so ti služili v duhovnih poklicih. Izpolni jim življenjsko hrepenenje v novem Jeruzalemu.

OD BOGA IZPROŠEN

Sreda, 25. 4. 2012; Sv. Marko

UVOD V MAŠO

Bratje in sestre, na četrti dan molitve za duhovne poklice obhajamo praznik sv. Marka, pisatelja enega od evangelijev. Gospoda je osebno poznal, bil pa je še premlad, da bi bil njegov učenec. Kot doraščajoči mladenič je navezal stike z apostolom Petrom, ki je v njegovi rojstni hiši vodil mlado krščansko občestvo. Tu ga je Peter pridobil za Kristusa in ga osebno krstil, kot beremo v prvem Petrovem pismu. Med njima se je spletla tesna apostolska povezanost, zato ga Peter imenuje kot sina, kot bomo danes slišali v njegovem pismu. Bratranec Barnaba ga je seznanil z apostolom Pavlom, kateremu je kasneje postal tesni sodelavec na misijonskih poteh. Zadnjih deset let svojega življenja je služil Kristusu kot škof v Aleksandriji, kjer je svoje pričevanje podpisal z lastno krvjo.

Razveselimo se danes njegovega goda, saj je njegovo ime nosil tudi oče bl. Antona Martina Slomška.

NAGOVOR

Bratje in sestre,

Na današnji dan, ob godu sv. Marka, so bile dolga desetletja znane Markove procesije za lepo vreme. Ponekod so se lepo ohranile do danes. Glede na zaskrbljujoče vremenske pojave zadnja leta pa

je vedno bolj nujno, da se tudi kristjani vsak zase resno vprašamo, kaj delamo z okoljem, predvsem pa da se vrnemo h goreči molitvi za primerno vreme.

Toda ko obhajamo teden molitve za duhovne poklice, se podajmo danes skupaj na eno drugo procesijo, na kratko romanje s Sloma na Ponikvi na Sladko Goro, da izprosimo našemu narodu lepša vremena glede duhovnih poklicev.

To romarsko pot sta namreč skupaj z ostalimi prehodila tudi 11-letni Tonček s Sloma in njegova mati Marija. Zakaj sta romala? Mati je v globini srca dobro vedela. Slutila je Gospodov klic v sinu, a je vedela tudi za očetovo nasprotovanje zaradi domačih socialnih razmer. Zato je poromala v znano štajersko romarsko cerkev prosit Marijo, naj ona pomaga sinu razjasnit poklicanost in očetu omehča voljo. Romanje k nebeški Materi je tako močno oblikovalo življenje mladega fantiča, da je tudi oče Marko jasno spoznal otrokovo vedoželjnost in morda tudi Gospodov klic. Nežna pot svetosti je premagala začetne človeške ovire, se okrepila ob zgledu kaplana Prašnikarja in se nato razmahnila v kleno in prizemljeno štajersko svetost. 24. 9. 1862 se je sicer končala njena zemeljska pot, toda začela nebeška. Letos bo tako minilo 150 let Slomškovega rojstva za nebesa in bo, tako upamo, kmalu uradno zasijala nova zvezda na nebu svetosti.

Kaj hočem povedati s tem otroškim prizorom iz življenja blaženega Slomška? Koliko je v naši molitvi navzoča tudi prošnja za jasen poklic? Na primer kolikokrat kdo od mladih daruje mašni namen za to, da bi jasno spoznal, kam me Bog kliče? Predvsem matere in očetje ste tisti, ki prvi opazite, da otrok trpi križev pot iskanja oz. odločanja. A si starši sploh upate kdaj pred otroki spregovoriti o svoji življenjski poklicanosti, o tem, kako, po katerih dogodkih in osebah ste jo vi sami prepoznali? Enako velja za nas, ki smo odgovorili na Božjo ljubezen v posvečeni samskosti. Kako redko tudi kdo da mašni namen za srečen zakon ali v zahvalo zanj. Vsa ta opazanja kažejo, da moramo kot kristjani, kot župnije in kot vsa Cerkev vedno bolj zavestno gojiti čuječnost za prepoznavanje poklicanosti. Najprej pa seveda osebno goreče pričevati za noro Božjo ljubezen, kajti samo v takem okolju bo še kdo na neizmerno Božjo ljubezen pogumno odgovoril. Kajti ne pozabimo na Slomškovo misel: *Hočeš druge vneti, moraš sam goreti.*

PROŠNJE VERNIKOV

Bratje in sestre, apostol Peter nas v današnjem berilu vabi, naj vse svoje skrbi preložimo na Boga, saj on skrbi za nas. Zato mu skupaj izročimo svoje skrbi:

1. Kristus, dobri Pastir, po svojih namestnikih v Cerkvi še naprej razodevaš blagovest odrešenja; Naj z odprtostjo duha sprejemamo njihov nauk.
2. Kristus, dobri Pastir, ko kličeš na posebno pot hoje za seboj, nikogar ne siliš. Ohranjaj v zvestobi in vztrajnosti vse bogoslovce, vsem, ki jim pomagajo na poti zorenja, pa daj vzgojne modrosti, da bodo fante pripeljali do zrele odločitve.
3. Kristus, dobri Pastir, mnogi so na tvoje vabilo že odgovorili v duhovnih poklicih, naj z vedno večjo ljubeznijo in zvestobo služijo Bogu in ljudem ter prinašajo veselo oznanilo najbolj ubogim in zapuščenim.
4. Kristus, dobri Pastir, naša mladina potrebuje domačih vzornikov. Ko praznujemo Slomškovo jubilejno leto, te prosimo, da bi kmalu zasijal v polnem svetniškem siju.
5. Kristus, dobri Pastir, mnogi po naših župnijah skrito molijo in darujejo svoje žrtve za duhovne poklice. Naj pritegnejo še nove molivce, da se bo v našem narodu pomnožila čuječnost za tvoje klice.

Kristus, naš edini dobri Pastir. Te prošnje ponižno polagamo na tvoj oltar, ker verujemo, da nas ljubiš in zato vedno prav uslišiš. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

MAMINO SRCE BIJE ZA MOJE DUHOVNIŠTVO

Četrtek, 26. 4. 2012

UVOD V MAŠO

Evharistija je vrhunec krščanskega življenja, ker pri njej dobimo najnujnejše, kar potrebujemo v hoji za Kristusom.

Današnji evangelij govori najprej o **mizi Božje besede**, ki je luč in svetilka na naši življenjski poti: *Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni*. Nato govori o **mizi Božjega kruha**: *Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj*.

Ali še potrebujemo *pouk Božje besede*, ali smo še *lačni živega kruha*? Oboje je tesno povezano s službo duhovnika.

NAGOVOR

Ko se oziram v preteklost, na prehojeno pot duhovništva in priprave nanj, sem prepričan, da so mi veliko pomenili stiki z nekaterimi duhovniki, ki so me s tankočutnostjo usmerjali na duhovniško pot. To je bil kaplan Jakob Zalesnik v moji rojstni župniji, ki me je povabil v krog ministrantov. Povezana sva ostala tudi potem, ko je bil prestavljen v Bele Vode in k Svetemu Križu. Že v otroški dobi me je prvi popeljal v planine, na Smrekovec, Raduho, in me navdušil za planinstvo. Jezus se je večkrat povzpел na goro in tam molil. Menim, da so planine za duhovnika posebna priložnost v iskanju stika z Bogom.

Posebej sem hvaležen stricu Francu Puncerju za njegov duhovniški lik, ki me še vedno oblikuje in navdihuje. Na svojem telesu in v svoji duši je nosil znamenja najbolj mračnih sil preteklega stoletja, fašizma, nacizma in komunizma. Vse te preizkušnje niso omajale njegove hoje za Kristusom.

Zastonjsko darovanje svojim vernikom, ki izhaja iz neprecenljive Kristusove ljubezni, je izrisalo podobo Puncerja kot neumornega

duhovnika, delavnega župnika, doslednega dekana, odličnega pridigarja, navdušenca liturgične preнове, pisca in zgodovinarja, ljubitelja planin. Vedno je bil jasen v svojih načelih in življenjskih pogledih, ki so temeljili na globoki veri in zaupanju v Boga.

Najbližja sopotnica na duhovniški poti je vsekakor moja mama. Njeno srce bije za moje duhovništvo, za duhovnike in Cerkev. Iz Marijine cerkve v Petrovčah, kamor je vedno rada romala, mi je pred leti na kartici napisala: »Peklenska vrata je ne bodo premagala.« Pri svojih 97 letih me vsak dan podpira z molitvijo in spodbuja k zaupanju.

Kot duhovnik lahko največ naredim za ljudi z daritvijo maše, saj je evharistija središče krščanskega življenja. Ne samo verniki, tudi jaz kot mašnik se moram zelo potruditi, da prisotni lahko doživijo Božjo bližino. Pri tem seveda ne gre prezreti oznanjevanja Božjega kraljestva resnice in življenja, kraljestva milosti in svetosti, kraljestva pravičnosti, miru in ljubezni v luči Božje besede.

Hvala Bogu, 39 let sem srečen duhovnik. Biti duhovnik mi preprosto pomeni, **hoditi za Jezusom**. Samo toliko sem duhovnik, kolikor v življenju uresničim hojo za Kristusom; žal se lahko zgodi, da preživim dan, ko sem hodil samo po svojih poteh. Hojo za Jezusom – moje duhovništvo – uresničujem, ko molim na samem ali v skupnosti, ko sprejemam grešnike in jim odpuščam, ko živim v duhu Jezusovih blagrov, ko nastopam v vlogi usmiljenega Samarijana, ko pri maši oznanjam Božjo besedo in delim kruh življenja, ko vsak dan sprejemam križ in ga nosim za Njim v upanju na večno življenje. V času študija se mi je močno vtisnil v srce stavek profesorja dogmatike, ki je velikokrat ponovil: »Ne iščite življenja brez problemov, ker ga ni, ampak navadite se živeti s problemi.«

Bolj dosledno uresničujem hojo za Jezusom, globlje razumem, kaj mi pomeni biti duhovnik.

PROŠNJE VERNIKOV

Bratje in sestre, žetev je velika, delavcev pa malo, zato se z zaupanjem obrnimo k Bogu Očetu, ki je izvir in cilj vsakega poklica, in ga prosimo:

1. Za papeža I., škofe in duhovnike, redovnike in redovnice, naj bodo v današnjem svetu nosilci upanja in s svojim življenjem kličejo ljudi k hoji za Kristusom, velikim in večnim duhovnikom.
2. Za našo župnijsko skupnost, da bi v njej ustvarjali primerno okolje za prebujanje, rast in dozorevanje duhovnih poklicev.
3. Za mlade, ki iščejo svojo pot v življenju in čutijo v sebi Božji klic. Pomagaj jim, da bodo velikodušno dali na razpolago svoje moči za širjenje evangelija.
4. Za vzgojitelje v semeniščih in bogoslovnih šolah, da bi znali usmerjati mlade na pot duhovnih poklicev.
5. Za vse, ki smo se zbrali pri sv. maši, da bi naša srca oblikovali po Jezusovem srcu in služili v resnični pravičnosti in svetosti ter gradili svet miru in dobrote.
6. Za vse preganjane duhovnike, da bi bili tesno povezani s Kristusom križanim in bi svoje trpljenje darovali za nove duhovniške, redovne in misijonske poklice.

Vsemogočni Bog, ti hočeš, da bi se vsi ljudje zveličali in spoznali popolno resnico. V svoji dobroti nam pošlji dovolj delavcev, da vse stvarstvo spozna veselo oznanilo. To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

BOG DELUJE PREKO LJUDI

Petek, 27. 4. 2012

UVOD V MAŠO

Oče nekega duhovnika rad ministrira, ko pride med tednom k maši. Bere berila, prošnje, pospravi oltar. Po končani maši spremlja duhovnika v zakristijo. Po zahvalni molitvi navadno reče: »Bogatejši smo za eno sv. mašo.« Smo že kdaj razmislili, ko odhajamo od maše, da smo res bogatejši? Koliko smo bogatejši, ko poslušamo

Božjo besedo, ki jo posreduje duhovnik. Dovolj je le ena misel ali stavek, ki ga »žulimo« ves dan v svoji duši, in bo naše življenje bogatejše. Tudi danes je med nami duhovnik, ki naše darove, molitve združuje z daritvijo Jezusa, ki se daruje in je med nami po duhovnikovih besedah. Pomislimo: kakšno obilje milosti – po duhovniku. Skupaj in vsak zase odprimo svoja srca.

NAGOVOR

Ko malo predolgo gledamo v sonce, nam premočna svetloba vzame vid. Kogar zadene svetloba z neba, mu vzame vid, ne vidi več tistega, kar je prej edino videl, zamegli se mu cilj. Tako se je zgodilo s Savlom. Imel je pred seboj edini cilj, kako poloviti čim več kristjanov.

Sv. Frančišek Asiški, medtem ko si liže rane, se mu popolnoma zamegli smisel in cilj: biti uglajen vitez. Oči se mu odprejo, ko se zazre v podobo Križanega, ko sreča gobavca. Iz temne cerkvice s križa zasije nova luč: »Pojdi in popravi mojo Cerkev.«

Podobno pot prehodi sv. Ignacij Lojolski, ki mu bolezen zastre vse cilje. Iz teme boleznini zasije nova luč, ki jo mora ponesti med ljudi, med brate, ki so mu sledili in mu sledijo še danes.

Bog deluje preko ljudi, če je v njih njegova ljubezen.

Duhovnik reče fantu, zelo nadarjenemu za glasbo: »Fant, premisli, boš na vaških veselicah zapravil svoj izvrstni talent?« Fanta je »udarilo« iskreno opozorilo. Zapustil je svoj stil življenja, odšel je v šolo in postal veliki glasbenik.

Profesorica, ateistka, iskrena in poštena, reče ob koncu osnovne šole fantu: »Za tvojo odločitev se ne bojim, ti boš gotovo šel za duhovnika.« Vse to so lahko kamenčki, da se tehtnica pri odločitvi prevesi v pravo odločitev.

Za veliko odločitev je potreben dober sunek, tudi preizkušnja in močna doza milosti. Ta pa se izprosi. Zato so molivci za duhovne poklice tako potrebni. Papež Benedikt XVI. namenja vsem molivcem: »Kdor moli, ne zapravlja svojega časa, tudi če so razmere zelo

nujne in se zdi, da nas silijo samo k delovanju ... Blažena Terezija iz Kalkute je zelo očiten zgled za to, da čas, ki ga v molitvi posvetimo Bogu, dejanskemu delovanju ljubezni do bližnjega ne le ne škoduje, ampak je v resnici njegov neizčrpen vir« (Benedikt XVI.).

Danes se skušajmo podati na področje pomembnosti besede. Zanimivo je, da je Ananija brez nekega strahu pred preganjalcem rekel direktno in jasno: »Brat Savel, Gospod Jezus, ki se ti je prikazal na poti, po kateri si šel, me je poslal, da spregledaš in boš napolnjen s Sv. Duhom.«

Mnogi starši in kateheti se bojijo besede, ki naj bi jo rekli nekemu, v katerem slutijo duhovni poklic. Res je potrebna modrost, da nežne klice poklica ne pohodimo. Iskrenost in dober namen navadno ne porušita odločitve, ampak sta le pomoč tistemu, ki se odloča. V dušo človeka vedno vstopajmo spoštljivo, človeka vredno.

PROŠNJE VERNIKOV

Morda se tudi mi kdaj znajdemo na tleh, slepi in nemočni. Rabi-mo nekoga, ki nas dvigne in nas popelje k studencu žive vode. Zato prosimo:

1. V vsakem času se nad Cerkvijo zgrinjajo temni oblaki. Daj papežu Benediktu XVI., našemu (nad)škofu I. in duhovnikom moči, da bodo vztrajali v odločni hoji za Kristusom.
2. Gospod Jezus, podeli vsem, ki se odločajo za služenje v božjem vinogradu, da jih napadi na duhovnike, Cerkev, družino ne odvrnejo od njihove odločitve.
3. Gospod Jezus, ohranjaj v zvestobi in vztrajnosti vse bogoslovce, da v svojih odločitvah ne podležejo zapeljivosti sveta.
4. Gospod Jezus, za vse tiste družine posebej prosimo, ki imajo v svoji sredi možnega kandidata za duhovni poklic, da bi vsa družina spremljala duhovno rast klica mladih.
5. Za vse rajne, ki so del občestva Cerkve, da bi bili med nami znamenja upanja v večno življenje in da bi v občestvu z njimi tudi mi slavili Očeta v nebesih.

Gospod Jezus, zbrani okrog oltarja prinašamo svoje darove in prošnje, ker te hočemo skupaj slaviti in poveličevati tvojo neizmerno dobroto, saj ti živiš in kraljuješ vekomaj.

KRISTUSOVA PRIČA

Sobota, 28. 4. 2012

UVOD V MAŠO

Jezusova daritev na križu je izraz neskončne Božje ljubezni do človeka. »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje« (Jn 15,13). Danes bomo pri tej sveti maši, na poseben način, tudi mi deležni Božje ljubezni, saj se bo na tem oltarju po mašnikovih rokah daroval Jezus za vse nas.

V Jezusovo mašno daritev želimo danes položiti prošnjo za nove duhovne poklice. Naj iz njegove daritve vzklijejo duhovniki, ki bodo sodobnemu svetu priče in prinašalci Božje ljubezni.

Da se bo Bog ozrl na našo iskreno prošnjo, pogledjmo najprej v svojo notranjost, priznajmo svoje grehe, jih obžalujmo ter prosimo Gospoda odpuščanja.

NAGOVOR

Na prvi pogled se zdi, da je duhovniški poklic le eden izmed vrst poklicev, za katerega se lahko nekdo odloči. Vendar pa odločitev za duhovništvo, še posebej ko gre za mladega človeka, pred katerim je še skoraj vse življenje, mnoge preseneča. Duhovniška pot se jim zdi nenavadna, pogosto tudi nelogična, nenaravna ali celo čudaška. Slednje opažanje je mogoče razumeti v smislu, da duhovniški poklic vendarle ni le plod lastne izbire, ampak sad izbire Jezusa, ki si tudi v današnjem času sam izbira svoje sodelavce, kakor je to storil pri svojih prvih sodelavcih. Ni videti, da bi obstajala kakšna kandidatna lista možnih apostolov in bi potem Jezus izbiral najboljše. Jezusov

način izbire svojih sodelavcev je bil preprost klic in ljubeče povabilo, hodi za menoj, pridi in poglej ... Jezus si je sam izbral in poklical svoje prve sodelavce z enim samim namenom, da bi veselo oznanilo ponesli v svet in da bi odrešenje doseglo slehernega človeka.

Tudi danes Jezus na enak način in z istim namenom izbira in kliče v svojo službo nove sodelavce. Njegov klic in ljubeče povabilo poklicani zaznavajo na različne načine, tako da ima vsak svojo zgodbo poklica. Verjetno ne bo odveč, če z vami podelim del moje zgodbe.

Še danes se zelo živo spominjam mojega nekdanjega, sedaj že pokojnega župnika in njegovih kaplanov; kako radi in redno so obiskovali družine po župnijah in velikokrat obiskali tudi našo družino! Eden od tovrstnih obiskov mi je ostal na poseben način v spominu. Na dvorišče je zapeljal avto. »Joj, župnik je!« je vzkliknil nekdo od domačih. Zbrali smo se okrog domače mize in kramljali v prijetnem vzdušju. Tudi otroci smo morali za nekaj časa pustiti ob strani otroške obveznosti in se pridružiti omizju. O čem so tekli pogovori, se ne spomnim. Spomnim se le, da sem takoj po obisku stekel k domači češnji. Bil je junij, čas zrelih češenj. Kot običajno sem tudi tokrat splezal na drevo in si kar z drevesa postregel s češnjami. Škorci, ki so jo ves čas pridno skubili, so se vsaj tokrat za nekaj časa umaknili. Med tem ko sem plezal po drevesu in iskal veje z največ in najlepšimi češnjami, so mi po glavi rojile nevsakdanje misli. Razmišljal sem o duhovnikih. Tako veličastna in lepa se mi je zdela njihova služba! Pa saj ne vem prav, zakaj sem jo tako občudoval, toda v meni se je porodila tiha želja ali prva simpatija, da bi bil tudi sam duhovnik. Spomnim se zbeganih misli v glavi, saj mi takrat še niti približno ni bilo jasno, kako sploh lahko nekdo postane duhovnik.

Z leti je pot do duhovništva postajala vedno jasnejša, kar pa ne pomeni, da je bilo v meni vedno več gotovosti. Velikokrat sem bolj v veri kakor pa v prepričanju delal nadaljnje življenjske korake. In vsak korak, ki sem ga naredil bliže Kristusu, sem čutil kot potrditev, da grem v pravo smer.

Duhovniški poklic je sad molitev in dar Boga. Številne molitve so kakor rodovitna zemlja. Ko jih prepoji Božja ljubezen, vzklijejo iz

njih novi duhovni poklici. Vsak duhovni poklic je spočet v globini Kristusove ljubezni. Njegova vsebina je širiti Božjo ljubezen, ki jo je Jezus vnaprej izkazal na veliki četrtek, s svojo smrtjo na veliki petek izvršil in s svojim vstajenjem za vedno zapečatil.

Vršiti duhovniško službo pomeni govoriti to, kar je govoril Kristus; delati to, kar je delal Jezus Kristus; ljubiti tako, kakor je ljubil Jezus Kristus. Biti Kristusova priča v današnjem svetu, seveda ni lahka naloga. Mnogi se za Jezusa navdušijo, a jim zmanjka duhovnih moči, da bi vztrajali do konca. Podobni so učencem iz današnjega evangelija, ki so se v določenem trenutku oddaljili od Jezusa. Vse kaže, da niso bili pripravljene za Jezusom hoditi v veri. Potem ko so nekateri učenci odšli, je Jezus postavil na preizkušnjo tudi apostole in jih vprašal: »Ali hočete oditi tudi vi?« In takrat je apostol Peter v imenu vseh apostolov izpovedal vero: »Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš in mi verujemo in vemo, da si ti Kristus, Božji Sin.«

Dejstvo, da se v današnjem času maloštevilni odločajo za duhovniški poklic, ne pomeni, da Jezus več ne kliče. Kristusova ljubezen je enako močna in želi tudi danes mnoge pritegniti k sebi. Težava je v nas samih, ker morda klica ne slišimo, ker je naše duhovno uho bolno ali pa nimamo dovolj poguma in vere, da bi se uprli toku tega sveta in zaživelimi tisto svobodo, ki jo prinaša in ponuja Kristus.

Lep vzgled duhovnika nam je bil danes predstavljen v Apostolskih delih. Apostol Peter je po Jezusovem zgledu hodil iz kraja v kraj, oznanjal blagovest in v Njegovem imenu ozdravljajal. Če bi primerjali Jezusovo in Petrovo oznanjevanje, bi opazili veliko podobnost. Kakor da Peter sploh več ni Peter, ampak sam Jezus v njem in po njem nadaljuje delo odrešenja.

Tudi danes ljudje potrebujejo duhovnikov, ki bodo zveste Kristusove priče; duhovnikov, po katerih bo sodobni svet začutil Kristusovo bližino in njegovo odrešenjsko moč. Vaša molitev v ta namen nikakor ne bo odveč.

PROŠNJE VERNIKOV

Bratje in sestre! V duhu Jezusovega naročila, »Prositate torej Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev«, se sedaj obrnimo na nebeškega Očeta in mu izrazimo svoje prošnje.

1. Dobri Oče, posveti naše duhovnike, redovnike, redovnice in vse apostolske delavce, da bodo pristni in prepričljivi pričevalci Kristusa sodobnemu svetu.
2. Pomagaj staršem in vzgojiteljem, da bodo s pravilno vzgojo oblikovali v zdrave krščanske osebnosti tiste, ki jih ti kličeš v svojo službo.
3. Pomnoži v naši mladini duha velikodušnosti, odpovedi in požrtvovalnosti, da bo na Kristusov klic odgovorila z vero in se pogumno odločala za duhovne poklice.
4. Sprejmi trpljenje bratov in sester, ki trpijo zaradi boleznih, krivic in pomanjkanja, da bodo iz teh žrtev zoreli novi duhovniški, redovniški in misijonarski poklici.
5. Podpiraj naše semeniščnike in bogoslovce, da bodo Kristusov klic vzeli resno in se dobro pripravili na duhovniško službo.

Bog Oče, podeli svoji Cerkvi duha vere in velikodušne ljubezni, da bo v njej dozorelo veliko duhovnih poklicev, ki bodo z besedo in zgledom prinašali svetu Kristusa, ki živi in kraljuje vekomaj. Amen.

JEZUS DOBRI PASTIR – DAR BOŽJE LJUBEZNI

Nedelja, 29. 4. 2012

NAGOVOR

Dragi bratje in sestre!

Danes, na praznik Dobrega Pastirja, zaključujemo teden molitve za duhovne poklice. V teh dneh smo se poglobljali v skrivnost duhovnega poklica, da je namreč dar Božje ljubezni, kakor je zapisal papež Benedikt XVI. v svoji okrožnici *Bog je ljubezen* (št. 17).

Papež svojo trditev, da je duhovni poklic dar Božje ljubezni, razloži s spoznanjem apostola Janeza, ki je zapisal, *Da nas je Bog prvi ljubil (1 Jn 4,10)*. Ta Božja ljubezen je postala vidna v Jezusu Kristusu, ki ga je Oče poslal na svet, *da bi živeli po njem (1 Jn 4,9)*. Jezus je Božjo ljubezen do nas pokazal na več načinov: med zadnjo večerjo, s svojim prebodenim Srcem, s prikazovanju po vstajenju, po zakramentih, z oznanjevanjem Cerkve, s čudeži, s katerimi je potrjeval delovanje apostolov, z Evharistijo in skozi vso zgodovino vse do danes. Na osebni ravni pa se Božja ljubezen kaže v osebni odgovoru na *prvo* ljubezen, ki jo je Bog v Jezusu iz Nazareta pokazal vsakemu od nas.

Osebni odgovor na *prvo* Božjo ljubezen ni le neko čustvo, ki se v človeku prebudi in mine, ampak je človekova zrela ljubezen, ki vključuje vse njegove zmožnosti in sposobnosti, je osebno in vesele srečanje z Božjo ljubeznijo, ki se poraja iz izkušnje, da nas Bog ljubi. Tako srečanje pa v polnosti vključuje tudi človekovo svobodo in spoznavne sposobnosti. Kadar človek prepozna živega Boga, se poda na pot ljubezni. Ko se svobodno odloči za Boga, svojo svobodo, razum in čustvo zlije v eno samo in vseobsegajoče dejanje ljubezni do Boga. To je začetno dejanje trajnega procesa ljubezni do Boga, ki se nikoli ne zaključi. Zgodba ljubezni med Bogom in človekom obstaja v dejstvu, da človek hoče isto kot njegov Stvarnik, da raste v edinosti spoznanja in čutenja z Bogom, tako da naša volja in spoznanje sovpada z Božjo, da Božja volja za mene ni več nekaj tujega, ampak postane moja volja na osnovi izkušnje, da me je Bog *prvi* ljubil.

Če sedaj to dinamiko ljubezni do Boga prenesemo na duhovni poklic, je jasno, da je duhovni poklic poseben dar Božje ljubezni, ki je dan posamezniku, da bi po zgledu dobrega pastirja ljudi vodil na pota ljubezni do Boga. Jezusove besede, ki smo jih pravkar slišali v odlomku iz evangelija po Janezu: *Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta ... Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi te moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda in en pastir; potrjujejo papeževu trditev, da je vsak duhovni poklic dar Božje ljubezni.*

KATEHEZA ZA MINISTRANTE

Tema: **POKLICI SO DAR BOŽJE LJUBEZNI**

Namenjena: skupinam ministrantov in ministrantk različnih starosti.

Razmišljanje za kateheta

Govorjenje o ljubezni med mladimi povzroči nasmihanje ali pa vsaj spogledovanje. Vzgojitelju ali staršem postane nelagodno in včasih kar ne vedo, kaj bi. Vemo sicer, da je ljubezen več kot čustvo. Vsak, ki je že naredil korak odločitve v svojem življenju, ve, da je bil ta korak sicer res spremljan z ljubeznijo in naklonjenostjo, da pa je njegova vztrajnost povezana s trdnostjo in zvestobo. Čustvo ljubezni se prečiščuje in iz njenih sadov spoznavamo pristnost in globino. Hkrati pa tudi vemo, da »ljubezen nikoli ni končana in popolna« in da je klicana v življenje ne glede na občutke in človekove trenutne »muhe«.

Ko mlad človek razmišlja o svojem poklicu in o svoji osebni poti v življenje, nanjo najprej gleda s čustvenimi očmi in z očmi privlačnosti. Potem mu odrasli damo še druga očala: zaslužek, smiselnost, trud, zahtevnost, pričakovanja, kariero ... Zakrije se čustvenost in na površje se dvigne osebni interes.

Kje sta pri tem Bog in Božji klic? Morda je prav osebna miselnost odraslih tisti »čepek v ušesih« današnjega človeka, ki preprečuje zaživo klica. Vsak človek je poklican v življenje. Ni naključja, ki bi bilo tako močno, da bi se nekdo rodil samo zato, ker »se je zgodilo«. Zato je vsak, ki je rojen, poklican, da najde svoje mesto pod soncem. Nekateri ga najdejo hitreje, drugi počasneje – običajno je to odvisno od spremljevalcev na poti.

Ob tednu duhovnih poklicev se lahko torej vsak spremljevalec ministrantov in ministrantk vpraša: »Kakšen spremljevalec sem jaz? Ali verujem v svojo lastno poklicanost? Kako živim zvestobo? Ali ob moji zvestobi lahko mladi res rastejo v odgovorne ljudi?« Vsak mora na ta vprašanja odgovoriti sam.

Cilji:

- spoznati, da je vsak enkraten in Božji ljubljeneec;
- doživeti svojo enkratnost in začutiti željo po »več«, po sprejetosti Božje poklicanosti v življenje in na pot hoje za Njim;
- sprejeti svojo poklicanost in iskati Božjo voljo za svoje življenje.

Sveto pismo: Mt 10,5–15 ali Mt 3,13–17.

Predlagane igre:

- ✓ prirejen Activity (skupina sama izdelava svoje kartice),
- ✓ igra »spomin« (Biblične osebe – Ognjišče, 2011).

Pripomočki:

- Kratko Sveto pismo s slikami,
- ekumenska izdaja Svetega pisma,
- Youcat,
- igra spomin ali kartončki za izdelavo »activity« kart (v primeru izvajanja te igre tudi: igralna plošča, kocka/kocke),
- pisala,
- papir (barvni, 80-gramski).

Pesmi (predlogi):

1. Ko Jezus je začel učiti
2. Mnogo sem prehodil poti (Aleluja)
3. Ljubezen me spreminja
4. Jezus moj, ljubim te
5. Jezus ljubi vse otroke
6. Dajte Gospodu čast njegovi sinovi (skupina Mana)

Ureditev prostora

Udeleženci sedijo v krogu ali vsaj v polkrogu. Voditelj je član skupine; sedi z njimi. Na vidnem mestu ali kar v sredini kroga naj bo Sveto pismo (najboljše kar Kratko sveto pismo, odprto ob podobi Jezusovega krsta ali dogodka, ko Jezus razpošlje učence).

Potek

Vstopno mesto: uvodna molitev, pesmi in igra.

Spomin: voditelj povabi udeležence, da se razdelijo v 2 (ali 4) skupini. Po mizi razporedijo igralne ploščice (obrnjene s hrbtom navzgor) in igra se lahko začne. Zmaga skupina, ki ima zbranih največ parov. Nato izberejo eno izmed svetopisemskih oseb in skušajo predstaviti njeno življenje. Lahko si pomagajo s Svetim pismom (ekumenska izdaja).

Activity: tudi pri tej igri potrebujemo skupine (pare). Vsaka skupina dobi poljubno število barvnih listkov (3 x 4 cm v 3 barvah). Določimo pravila izdelave kart. Posamezna barva pomeni posamezno dejavnost: besedno razlago, risanje, pantomimo. Na hrbet karte napišemo vrednost 1–5, na drugo stran pa pojme, ki so povezani z ministriranjem, sveto mašo, Svetim pismom ... (udeležencem pustimo prosto izbiro, omejimo le področje). Ko so pripomočki pripravljeni, se igra lahko začne.

Oznanilo

Voditelj udeležence povabi, da najdejo povezavo med igro in svetopisemskim odlomkom, ki ga prikazuje odprta stran knjige.

Skupaj nato obnovijo upodobljen odlomek ali pa ga katehet pripoveduje (odvisno od predznanja). Katehet vodi pogovor ob vprašanjih:

- Na čem temelji odlomek?
- Kaj se nam zdi pri odlomku čudno ali nejasno?
- Kaj v nas prebuja začudenje?
- Kaj bi lahko bilo drugače?
- Od koga bi bil »drugačen konec« odvisen?

Vsak od nas bi bil lahko na Jezusovem mestu. Ko smo bili krščeni, je nad nas prišel Sveti Duh in podarjeno nam je bilo življenje v Bogu. Bilo nam je podarjeno, nismo si ga niti zaslužili niti ga

nismo kupili. Lahko pa dar zapravimo tako, kot smo izgubili točke pri igri. Malce nepazljivosti, lahkomiselnost, odlašanje ... Povabljeni smo, da z darom sodelujemo in rastemo v trdne ljudi, ki bodo živeli veselo odgovornost. Kako lahko to naredimo? Voditelj pusti, da udeleženci iščejo odgovore, on pa usmerja pogovor. Trudi se, da posameznih mnenj ne vrednoti.

Ob koncu lahko voditelj prebere misel: »Vsak kristjan ima nalogo, da s svojim življenjem pričuje za evangelij. Toda Bog hodi z vsakim človekom po njegovi poti. Ene pošilja, da v družini in poklicu sredi sveta gradijo Božje kraljestvo. Zato jim v krstu in birmi podari vse potrebne darove Svetega Duha. Drugim zaupa pastirsko službo; vodili, poučevali in posvečevali naj bi njegovo ljudstvo. Te naloge si ne more nihče lastiti; Gospod sam ga mora poslati in mu po posvečenju dati na pot svojo Božjo moč. Tako dela namesto Kristusa in deli zakramente« (*Youcat*, 138).

Zaključek

V skupini se dogovorijo, da bodo drug drugemu pomagali pri zvestem opravljanju svojih dolžnosti: kristjana, učenca, ministranta. Lahko se dogovorijo tudi za način, kako si bodo pomagali.

Sklepna molitev: O, Gospa moja.

MOLITVENA URA ZA MINISTRANTE

Odgovoriti na ljubezen je mogoče!

Pesem:

1. Vlij mi olja v srce, da bom svetil,
vlij mi olja v srce, Gospod,
da bom svetil ljudem kakor sonce,
da bom svetil vsem ljudem, Gospod.

**Poj hozana, poj hozana,
poj hozana Jezusu, zapoj.
Poj hozana, poj hozana,
poj hozana Jezusu.**

2. Vlij veselje v srce, da bom svetil,
vlij veselje v srce, Gospod,
da razdajal ga bom vsem trpečim,
da razdajal ga bom vsem, Gospod. **Poj hozana ...**
3. Vlij moči mi v srce, da bom svetil,
vlij moči mi v srce, Gospod,
da pomagal bom vsem, ki potrebni,
so potrebni moje pomoči. **Poj hozana ...**
4. Vlij ljubezni v srce, da bom svetil,
vlij ljubezni v srce, Gospod,
da preneha sovraštvo na svetu,
po vsej zemlji naj zavlada mir. **Poj hozana ...**

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. **Amen.**

Bralec (B)1: Dragi prijatelji, zbrali smo se v veseli molitvi za nove duhovne poklice tukaj pred Gospodom, ki je pred nami pod podobo kruha. On kliče in pozna vsakega po imenu, začnimo našo molitveno uro s klicanjem Svetega Duha, da bo naša molitev obrodila obilne duhovne sadove.

Pesem:

1. S skupno pesmijo prosimo
in zaupno vsi molimo:
**Pridi, pridi, Sveti Duh,
pridi, pridi, Sveti Duh!**
2. Daj nam prvi dar modrosti,
pot naj kaže nam kreposti. **Pridi, pridi ...**

3. Z umnostjo razum obsevaj
in za dobro nas ogrevaj. **Pridi, pridi ...**
4. Daj nam dar nebeški sveta,
v stiski nam pomoč obeta. **Pridi, pridi ...**
5. Daj moči kreposti prave,
da premagamo skušnjave. **Pridi, pridi ...**
6. Uči nas Boga spoznati,
njega voljo spolnjevati. **Pridi, pridi ...**
7. Daj pobožno nam živeti,
po svetosti hrepeneti. **Pridi, pridi ...**
8. Daj nam v strahu ti služiti
in otroško te ljubiti. **Pridi, pridi ...**

B2: Prisluhnimo sedaj svetopisemskemu odlomku iz Lukovega evangelija (Lk 10,1–12):

Potem je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je sam nameraval iti. Rekel jim je: »Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev. Pojdite! Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. Ne nosíte s seboj ne denarnice ne torbe ne sandal in spotoma nikogar ne pozdravljajte! V katero koli hišo pridete, recite najprej: ›Mir tej hiši!‹ In če bo v njej sin miru, bo na njem počival vaš mir; če pa ne, se mir povrne k vam. V tisti hiši ostanite ter jejte in pijte, kar vam dajo, kajti delavec je vreden svojega plačila. Ne hodíte iz hiše v hišo. V katero koli mesto pridete in vas sprejmejo, jejte, s čimer vam postrežejo. Ozdravljajte bolnike, ki so v njem, in jim govorite: ›Približalo se vam je Božje kraljestvo.‹ V katero koli mesto pa pridete in vas ne sprejmejo, pojdite na njegove ulice in recite: ›Tudi prah vašega mesta, ki se je prijel naših nog, otresamo na vas, vendar védite, da se je približalo Božje kraljestvo.‹ Povem vam: Sódomi bo na tisti dan laže kakor temu mestu.«

B1: Odlomek, ki smo ga slišali, nam pove, da Jezus kliče in pošilja svoje učence tudi danes. Žetev je namreč obilna, delavcev pa malo. Prosimo torej Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev. Naša prošnja pa se naj rojeva najprej iz zahvale Bogu za vse, kar nam čudovitega daje v našem življenju.

B3: Gospod Jezus, hvala ti za Cerkev, da smemo vsak na svoj način biti njeni udje.

Zdrava Marija ...

B4: Dobri pastir, hvala ti za svetle zglede duhovništva in redovništva, ki v nas zbujajo občudovanje in veselje v gorečnosti za Božje kraljestvo.

Zdrava Marija ...

B5: Zdravnik naših duš, slavimo te za tvojo ljubezen in zaupanje, da vsakemu izmed nas daješ posebno poslanstvo.

Zdrava Marija ...

B6: Naš Odrešenik, hvala ti za naše starše in vzgojitelje, ki nam pomagajo napredovati v ljubezni do Tebe in vseh ljudi.

Zdrava Marija ...

B7: Naš zveličar, hvala ti, da lahko kot ministranti v bližini tvojega oltarja spremljamo največji čudež našega odrešenja, ko ti, Gospod, prihajaš k nam, pod podobo kruha in vina.

Zdrava Marija ...

Gospod, slavimo te tudi z našo pesmijo, ko pojemo:

Pesem:

1. Kristus stoji pred nami, vabi na delo nas,
trte so obložene, zrel je pšenični klas.

**Pojdite tudi vi v moj vinograd,
pojdite tudi vi v mojo žetev!**

2. Trte so neobrane, polja žalujejo,
delavcev je premalo, že omagujejo. **Pojdite tudi vi ...**

3. Kje ste, oznanjevalci Kristusovih besed?
Čaka vas domovina, čaka vas širni svet. **Pojdite tudi vi ...**
4. Bratovska naj molitev dviga se do neba;
naj vsem ljudem zasveti luč evangelija. **Pojdite tudi vi ...**

B8: Sin najvišjega, slava ti za tvojo brezpogojno ljubezen do nas, ki jo doživljamo posebej v sveti evharistiji.

Zdrava Marija ...

B9: Naš učitelj, hvala in slava ti, da nas kot strežnike pri sveti daritvi učiš modrosti življenja.

Zdrava Marija ...

B10: Jezus, naš najboljši prijatelj, hvala ti za veselje, ki nam ga daješ, ko uresničujemo poslanstvo ministranta vsak v svojem občestvu.

Zdrava Marija ...

B11: Knez miru, slava ti za mir, ki nam ga daješ, ker smo tvoji prijatelji.

Zdrava Marija ...

B12: Jezus, Luč na poti našega življenja, hvala ti, da nas vodiš in spremljaš v svetlo prihodnost.

Zdrava Marija ...

B1: Slavimo Gospoda s pesmijo:

**Klic naš se dviga k tebi, Gospod,
v naših nam stiskah pomagaj!
Klic naš se dviga k tebi, Gospod,
glej na nas in reši nas!**

1. Nemiren sem, če tebe ni, o moj Bog,
tvoj glas naj v meni govori, o moj Bog!
Pred tabo stati se bojim, o moj Bog,
in vendar naj se ne zgubim, o moj Bog! **Klic naš ...**

2. Mi greh ukradel srečo je, o moj Bog,
prinesel mi nesrečo je, o moj Bog!
Srce po tebi hrepeni, o moj Bog,
okove greha mi razbij, o moj Bog! **Klic naš ...**
3. Začel bom danes znova spet, o moj Bog,
iskati hočem tvojo sled, o moj Bog!
Naj k tebi moj korak hiti, o moj Bog,
tvoj glas naj v meni govori, o moj Bog! **Klic naš ...**

V svetopisemskem odlomku smo slišali, kako nas Jezus spodbuja, naj prosimo za nove duhovne poklice. Zato se sedaj obračamo k dobremu Bogu in prosimo:

- B1:** Skrivnostni Bog, ti poznaš vsakega človeka, ker si mu dal življenje in ga neizmerno ljubiš, daj vsem, ki jih kličeš v svojo posebno službo, poguma, veselja in vztrajnosti, da bodo pustili vse in šli za teboj. **Prosimo te, usliši nas!**
- B2:** Bog ljubezni, poklical si nas v življenje, da bi hodili po poti svetosti, pošiljaj svojega Svetega Duha Cerkvi v sedanjem času, da bo pogumno uresničevala Tvojo voljo in bo kal upanja vsem ljudem. **Prosimo te, usliši nas!**
- B3:** Neskončno dobri Bog, pomagaj očetom in materam, da bodo v naših družinah krepili zdravo krščansko okolje, ki bo pomagalo mladim, da se bodo odločali tudi za nove duhovne poklice. **Prosimo te, usliši nas!**
- B4:** Dobrotljivi Bog, pomagaj nam ministrantom, da bomo vedno pripravljene v svojem življenju izpolnjevati tvojo voljo, še posebej, če bomo zaslišali tvoj klic: »Hodi za menoj!« **Prosimo te, usliši nas!**
- B5:** Mogočni Bog, opogumljaj vse, ki so že stopili na pot duhovniške, redovniške in misijonske službe, da bodo zastavili vse svoje življenje iz ljubezni do Tebe in do ljudi, ki so jim zaupani. **Prosimo te, usliši nas!**
- B1:** Tem prošnjam dodajmo še prošnje, ki jih nosimo v svojem srcu!

B2: Vso našo molitev sedaj okronajmo z najlepšo molitvijo, z molitvijo, ki nas jo je naučil naš Gospod Jezus Kristus: **Oče naš ...**

B1: Vsi skupaj molimo še molitev za nove duhovne poklice papeža Pavla VI.:

Gospod Jezus, Božji Pastir duš,

ti si poklical apostole, da bi postali ribiči ljudi.

Pritegni tudi danes k sebi goreče in plemenite fante iz naših družin ter jih naredi za svoje učence in služabnike.

Zbudi v njih željo po odrešenju vseh ljudi,

za katere na naših oltarjih vsak dan obnavljaš svojo daritev na križu.

Pokaži jim, Gospod, vse pokrajine, kjer toliko naših bratov in sester prosi za luč resnice in gorečo ljubezen.

Naj odgovorijo tvojemu klicu, postanejo sol zemlje in luč sveta.

Na zemlji naj nadaljujejo tvoje delo odrešenja

in gradijo tvoje skrivnostno telo, ki je Cerkev.

Tudi številna in velikodušna srca deklet milostno pokliči, Gospod.

Vlij jim hrepenenje po evangeljski popolnosti in zbudi v njih željo, da se bodo službi za tvojo Cerkev

ter za uboge in bolne žrtvovale z vsem žarom in vso močjo tvoje ljubezni. Amen.

Pesem:

1. Ti najsvetlejša si luč v temi, ki razsvetlila moje je srce.
Naj bom ponižen služabnik ti, naj svetim tudi jaz.

**Zdaj sem tu, moj Bog, pripravljen na pot,
ki mi kaže jo tvoja dlan.**

**V meni je pogum vem, da zmorem vse to,
saj ob meni si ti vsak dan.**

2. Vem, da ti vedno razumeš me,
vem, da ob meni si, ko iščem te.
In ko ne najdem poti naprej,
začutim tvojo moč. **Zdaj sem tu ...**

MOLITVENA URA ZA DUHOVNE POKLICE

Bog nas je prvi ljubil

Duhovnik izpostavi Najsvetejše

Pesem:

Poglejte, kakšno ljubezen nam je izkazal dobri Bog (2x), da smemo imenovati se – otroci in dediči Boga!

Ali:

Jezus moj, ljubim te, bolj kot vse drugo ljubim te, vse, kar je v meni, naj prepeva ti. Jezus moj ljubim te.

Jezus moj, iščem te ...

Jezus moj, kličem te ...

Jezus moj, čutim te ...

Jezus moj, vidim te ...

Jezus moj, slišim te ...

Jezus moj, molim te ...

Jezus moj, hvalim te ...

Jezus moj, ljubim te ...

Bralec (B): Pred teboj smo, Gospod Jezus, da te slavimo ...

Slavimo te, ker si nam po svojem trpljenju, smrti in vstajenju dal novo življenje.

Slavimo te, ker si nas zbral v skupnost.

Slavimo te, ker si ti sam v nas prijetna hvala Bogu Očetu.

Slavimo te, ker moremo v tebi biti dar bratom in sestram.

Slavimo te, ker nam v svoji dobroti daruješ svoj »danes«, s katerim nas vabiš, naj živimo v ljubezni.

Želiš nam odvzeti skrb za včeraj in za tisto, kar bo jutri, da bi lahko danes ljubili kakor ti.

Gospod Jezus, Učitelj, ki gledaš z ljubeznijo na tistega, ki prihaja k tebi, da odkriva smisel življenja. Poslušaj našo

molitev za tiste, ki si jih poklical, da ti sledijo v duhovnem poklicu, in za zvestobo poklicanih.

B: Gospod, pomagaj nam, da te bolj vzljubimo.

Vsi: **Gospod, pomagaj nam, da te bolj vzljubimo.**

B: Gospod Jezus, dobri pastir, daroval si svoje življenje, da bi vsi imeli življenje. Daj nam, skupnosti verujočih, ki je razširjena po vsem svetu, bogastvo svojega življenja in nas usposobi, da ga bomo izpričali in posredovali drugim.

Vsi: **Gospod, pomagaj nam, da te bolj vzljubimo.**

B: Gospod Jezus, podari bogastvo svojega življenja vsem tistim osebam, ki so v službi Cerkvi tebi posvečene. Osreči jih pri njihovem razdajanju, napravi jih neutrudne v službi in velikodušne v žrtvovanju. Njihov zgled naj odpre še srca drugih, da bodo slišali tvoj klic in šli za teboj.

Vsi: **Gospod, pomagaj nam, da te bolj vzljubimo.**

B: Gospod Jezus, podari bogastvo svojega življenja krščanskim družinam, da bodo goreče v veri in službi Cerkvi, in bodo tako omogočile, da vzklijejo in zrastejo novi duhovni poklici.

Vsi: **Gospod, pomagaj nam, da te bolj vzljubimo.**

B: Gospod Jezus, podari bogastvo svojega življenja vsem ljudem, še posebej fantom in dekletom, ki jih kličeš v svojo službo. Razsvetluj jih pri odločitvah, pomagaj jim v težavah, ohranaj njihovo zvestobo. Naredi jih pripravljene in pogumne, da bi – kakor ti – darovali svoje življenje za to, da bi tudi drugi imeli življenje.

Vsi: **Gospod, pomagaj nam, da te bolj vzljubimo.**

B: Vsi smo Božji dar drug drugemu, še posebej duhovni poklici, ki jih pošilja Oče, da bi nam prinašali njegovega Sina Jezusa in njegove milosti, njegovo ljubezen. Ker nas Oče ljubi, nas ne pusti same, njegovi poslanci so znamenje, da nas ima še vedno rad in nas ne bo zapustil.

Molimo desetko rožnega venca v zahvalo Očetu, da so nam duhovni poklici poslani kot dar in znamenje njegove ljubezni, kot nam je bil poslan Jezus.

Molimo desetko rožnega venca, ki si ga Devica od Svetega Duha spočela.

Pesem:

1. Stvarnik zemlje in neba, videl stisko sem sveta.
Greh in zlo, trpljenje vse premagal bom.
Sonce sem ustvaril jaz, da prežene temo, mraz.
Kdo odkril bo luč ljudem? Koga pošljem naj?

**Tukaj sem, Gospod, pošlji mene!
Slišal sem tvoj klic in zdaj sem tu.
Bodi z mano, ko bom vabil
vse k ljubezni, veri, upanju.**

2. Jaz ustvaril sem ta svet, rad prebivam pri ljudeh.
Z njimi jokam in trpim, a daleč so.
Srca kot iz kamna so, a beseda moja bo
jim ljubezen dala spet. Koga pošljem naj?
Tukaj sem, Gospod ...
3. Zrak in ogenj ustvaril sem, dajem hrano vsem ljudem.
Za uboge jaz skrbim, rešujem jih.
Svoj kruh z njimi rad delim, dušo in telo krepim.
Zanje sem življenje dal. Koga pošljem naj?
Tukaj sem, Gospod ...

B: Naslednji dan je Janez Krstnik spet stal tam in še dva izmed njegovih učencev. Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: »Glej, Božje Jagnje!« Učenca sta slišala, kar je rekel, in odšla za Jezusom. Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: »Kaj iščeta?« Rekla sta mu: »Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje stanuješ?« Rekel jima je: »Pridita in bosta videla.« Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete

ure. Eden od teh, ki sta slišala Janezove besede in šla za Jezusom, je bil Andrej, brat Simona Petra. Ta je najprej našel svojega brata Simona in mu je rekel: »Našli smo Mesija.« Privedel ga je k Jezusu. Jezus je uprl pogled vanj in rekel: »Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kefac« (kar se prevaja Peter).

Tihota.

B: Gospod, s svojo Božansko ljubeznijo si pritegnil k sebi apostole in nato mnoge učence v vseh časih. Hvala ti, da tudi danes kličeš mnoge mlade in se dotikaš njihovih src. Naj se odprejo, Gospod, naj ti odgovorijo in se odločijo, da gredo za teboj in vsem oznanjajo Božje kraljestvo.

Molimo desetko rožnega venca: ki je oznanjal Božje kraljestvo.

B: Tvojo ljubezen, Gospod, bom na veke opeval.

Vsi: Tvojo ljubezen, Gospod, bom na veke opeval.

Ponavljamo po vsaki kitici.

Slavil bom Gospoda ob vsakem času,
njegova hvalnica bo vedno v mojih ustih.
Z Gospodom se hvali moja duša,
ponižni naj slišijo in se veselijo.

Poveličujte z menoj Gospoda,
povzdigujeva njegovo ime vsi skupaj.
Iskal sem Gospoda in me je uslišal,
vseh mojih strahov me je rešil.

Glejte nanj, da boste žareli,
vaši obrazi naj se ne sramujejo.
Ta nesrečnik je klical in Gospod je slišal,
iz vseh njegovih stisk ga je rešil.

Angel Gospodov utrjuje tabor
okrog tistih, ki se ga bojijo, da jih rešuje.
Okusite in glejte, kako dober je Gospod.
Blagor možu, ki se zateka k njemu!

B: Gospod, hvalimo te zaradi mnogih žena in mož, mladih,
ki so tvoje priče v različnih okoliščinah svojega življenja.
Pomagaj nam, da bomo pripravljene nadaljevati sveta
dela tvojih prič vseh časov, da bomo vse bolj pripravljene
odpirati se tebi in zaupati v skrivnost odrešenja. Hvalimo te
in slavimo, ker se Neizmeren in Vsemogočen daješ v roke
nam, slabotnim in grešnim. Veselo ti kličemo:

B: Hvali, moja duša, Gospoda!

Vsi: Hvali, moja duša, Gospoda!

Ponavljamo po vsakem vzkliku.

B: Gospod Jezus, ti hočeš, da se tvoja vesela novica o tvoji
neizmerni ljubezni oznanjuje po vsem svetu. Zato ti polni
hvaležnosti kličemo:

Gospod Jezus, ti tudi tukaj med nami, med svojimi verniki, iščeš
mnoge sodelavce, da bi ti sledili bolj popolno, v blagor vse skupno-
sti. Zato ti polni hvaležnosti kličemo:

Gospod Jezus, ti nas tudi danes po svojih služabnikih hraniš s svo-
jim telesom in krvjo na našem zemeljskem potovanju proti nebesom.
Zato ti polni hvaležnosti kličemo:

Gospod Jezus, tvoj Duh tudi danes govori po duhovnikih, ki ozna-
njajo tvojo odrešilno besedo. Zato ti polni hvaležnosti kličemo:

Gospod Jezus, ti nam tudi danes po duhovniški službi izkazuješ
usmiljenje, nam odpuščaš v spovedi, nas dvigaš iz naših slabosti in
nam podarjaš svoj mir. Zato ti polni hvaležnosti kličemo:

Gospod Jezus, tvoj Duh mnoge vernike spodbuja, da z molitvijo in
žrtvijo spremljajo duhovnike na njihovi poti. Zato ti polni hvaležno-
sti kličemo:

Gospod Jezus, tvoj Duh tudi danes prenavlja in navdihuje vse nas, tvoje vernike, da bi postajali vedno bolj sveto ljudstvo, ljudstvo zate in tebi v čast. Zato ti polni hvaležnosti kličemo:

Sveti Duh naj iz Cerkve naredi ljudstvo molivcev, ki dviguje svoj glas k nebeškemu Očetu, da bi izprosilo poklicev v duhovništvo in posvečeno življenje. Naj bodo vsi poklicani in izbrani zvesti in veseli prinašalci evangelija:

B: Bog nas je prvi vzljubil in ta Božja ljubezen se je razodela med nami, postala je vidna. Bog je postal viden v Jezusu Kristusu, v njem vidimo Očeta. Tudi v nadaljnji zgodovini Cerkve Gospod ni bil odsoten: vedno znova nam prihaja naproti; po ljudeh, v katerih se razodeva, po svoji besedi, v zakramentih, posebno v evharistiji. Bog nas je prvi vzljubil in ljubi nas prvi še naprej; zato lahko tudi mi odgovorimo z ljubeznijo.

Tihota.

Molimo desetko rožnega venca: ki je postavil sveto evharistijo.

Pesem:

1. Jezus, ti si vinska trta, polna milosti odprta,
mi mladike tvoje smo, ki na tebi rastemo (2x).
2. Dvigni, Jezus, roke svoje, blagoslovi ljudstvo svoje,
milost svojo nam podaj, daj nam priti v sveti raj (2x).

Duhovnik podeli blagoslov z Najsvetejšim.

PREDLOG ZA 15-MINUTNO MOLITEV PRED NAJSVETEJŠIM

POŠLJI NOVIH DELAVCEV V SVOJ VINOGRAD!

Papeška nedelja, 22. 4. 2012

Pesem:

1. Sam nas kličeš, dobri Jezus: pridite vsi k meni,
ki ste trudni in slabotni, z grehi obteženi.
2. Res smo trudni, ljubi Jezus, od skrbi in boja;
naj krepča nas v težkih urah Kri presveta tvoja.
3. Milost tvoja naj nas spremlja skozi vse življenje.
Z njo bomo odšli veseli v boje in trpljenje.

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Danes začinjamo teden molitve za duhovne poklice z naslovom: Poklici so dar Božje ljubezni. Ta teden slovenska Cerkev vsako leto slovesno obhaja, saj se še kako zaveda pomena in pomembnosti duhovnih poklicev v svetu. Duhovni poklici so v nekaterih predelih sveta v porastu, v naših deželah pa rast počasi napreduje. Zato moramo biti toliko bolj močni v združeni molitvi in prošnji za nove duhovne poklice. Na poseben način smo danes združeni s svetim očetom Benediktom XVI., saj obhajamo papeško nedeljo. Papežu je skrb za duhovne

poklice zelo blizu, saj je dejal: *Poklicanost se začne uresničevati, ko se »izstopi iz svoje zaprte volje in ideje o samouresničenju, se potopi v Božjo voljo in se ji pusti voditi«.* Tudi v današnjem času, ko Gospodov glas tvega, da bo preplavljen s tolikimi drugimi glasovi, je vsaka posamezna cerkvena skupnost poklicana, da spodbuja ter skrbi za poklice v duhovništvo ter posvečeno življenje. Ljudje namreč vedno potrebujejo Boga, tudi v današnjem tehnološkem svetu, zato bo vedno potreba po pastirjih, ki oznanjajo Gospodovo Besedo ter omogočajo srečanje z Njim v zakramentih.

Tihota

Bralec (B): Kadar te kličem, mi odgovori, Bog moje pravičnosti!
V stiski si mi odprl širjave.

Vsi: **Izkaži mi milost, usliši moje molitev.**

B: Vedite, da Gospod čudovito ravna s svojim vernim,

Vsi: **Gospod me bo uslišal, ko bom klical k njemu.**

B: Dvigni, Gospod, nad nami svetlobo svojega obličja!
V miru bom legel in počival,

Vsi: **saj ti, Gospod, sam skrbiš, da varno prebivam.**

B: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,

Vsi: **kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj.
Amen.**

Pesem:

1. Jezus se ob morju ustavi,
me pogleda in prijazno povabi:
„Pusti ribe, ljudi lovil boš!“ -

**Dragi Jezus, si res mene poklical,
s tvojih ustnic svoje ime sem zaslišal?**

**Glej, zapuščam prazen čoln na obali,
zdaj odhajam, kamor kličeš me ti.**

2. Tu sem, moje roke porabi,
šibke noge in okorne besede,
kaplje znoja in vso ljubezen. **Dragi Jezus ...**

Desetka rožnega venca: ki je od mrtvih vstal.

Voditelj: Gospod, z zaupanjem klečimo pred Teboj z eno samo prošnjo: Pošlji novih delavcev v svoj vinograd.

B1: Prosimo za svetega očeta Benedikta XVI., da bi svoje poslanstvo pogumno in zavzeto opravljal.

Vsi: Pošlji novih delavcev v svoj vinograd!

B2: Gospod, ozri se na številne črede, ki čakajo pastirjev. Naj njihovo čakanje ne bo predolgo.

Vsi: Pošlji novih delavcev v svoj vinograd!

B1: Prosimo za bogoslovce, semeniščnike, redovniške novince in druge, ki Te iščejo, da bi Te resnično vzljubili.

Vsi: Pošlji novih delavcev v svoj vinograd!

B2: Prosimo za vse nas, ki molimo za nove duhovne poklice, da v naših prošnjah ne bi obupali, ampak z vedno večjim zaupanjem prihajali k tebi.

Vsi: Pošlji novih delavcev v svoj vinograd!

Vsi: Oče naš. Zdrava Marija. Slava Očetu.

SVETI DUH VAS BO UČIL

Ponedeljek, 23. 4. 2012

Pesem:

1. S skupno pesmijo prosimo
in zaupno vsi molimo:
**Pridi, pridi, Sveti Duh,
pridi, pridi, Sveti Duh!**
2. Daj nam prvi dar modrosti,
pot naj kaže nam kreposti. **Pridi, pridi ...**
3. Z umnostjo razum obsevaj
in za dobro nas ogrevaj. **Pridi, pridi ...**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Štefan, ki je bil poln milosti in moči, je med ljudstvom delal čudeže in velika znamenja. Vstali pa so nekateri iz shodnice, ki se je imenovala shodnica Libertincev, Cirenejcev in Aleksandrijcev, in izmed tistih, ki so bili iz Cilicije in Azije, in so se s Štefanom prerekali, pa se niso mogli ustavljati modrosti in **duhu**, s katerim je govoril. Tedaj so naščuvali može, da so govorili: »Slišali smo ga, da je zoper Mojzesa in Boga govoril bogokletne besede.« Nahujskali so ljudstvo, starešine in pismouke; ti so pristopili, ga zgrabili in odvedli pred veliki zbor. Privedli so krive priče, ki so govorile: »Ta človek ne neha žaljivo govoriti zoper sveti kraj in zoper postavo. Slišali smo ga namreč, ko je govoril: ‚Ta Jezus iz Nazareta bo razdejal ta kraj in spremenil običaje, ki nam jih je Mojzes izročil.‘« Vsi, ki so sedeli v velikem zboru, so uprli pogled vanj in videli njegovo obličje kakor angelovo obličje.

Tihota

Bralec (B): Četudi knezi sede in govore zoper mene, tvoj hlapec premišljuje tvoje zakone.

Vsi: Zakaj tvoje odredbe so moje veselje, moji svetovalci tvoji zakoni.

B: Svoja pota sem ti razložil in si me uslišal, uči me svojih zakonov!

Vsi: Pouči me o potu svojih zapovedi, premišljeval bom tvoja čuda!

B: Od blodne poti me odvrni, svojo postavo mi podari!

Vsi: Izbral sem pot resnice, za tvoje odloke sem se odločil.

B: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,

Vsi: kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Pesem:

1. Mogočno se dvigni nam spev iz srca
v pozdrav Rešeniku, Vladarju sveta!

**Kristus kraljuj, Kristus zmaguj!
V hostiji beli nam gospoduj (2x).**

2. Darujemo vdano ti svoje srce,
dejanja, besede, vse misli, želje. **Kristus, kraljuj ...**
3. Poživi nam vero v presveto skrivnost,
večerje nebeške, vseh svetih radost. **Kristus, kraljuj ...**

Desetka rožnega venca: ki je Svetega Duha poslal.

Voditelj: Kristjan izrazi temeljno odločitev svojega življenja tako, da veruje v Božjo ljubezen. Polni zaupanja Te prosimo:

B1: Da bi se mladi v še večjem številu odločali za pot za Teboj.

Vsi: Verujemo v Božjo ljubezen.

B2: Da bi bile slovenske družine primerno okolje za tiste, ki jih Ti kličeš.

Vsi: Verujemo v Božjo ljubezen.

B1: Da bi duhovniki, redovniki in redovnice s svojim zglednim življenjem prispevali za rast Božjega kraljestva med nami.

Vsi: Verujemo v Božjo ljubezen.

B2: Da bi vsi pokojni molivci za duhovne poklice svoje srce spočili v Tebi.

Vsi: Verujemo v Božjo ljubezen.

Vsi: Oče naš. Zdrava Marija. Slava Očetu.

JAZ SEM KRUH ŽIVLJENJA

Torek, 24. 4. 2012

Pesem:

1. Prepevaj hvalo, o kristjan, in bodi z vernim srcem zbran;
oči obrni na oltar, kjer Jezus se ti daje v dar.
2. Podobe res so pred očmi, a sveta vera nas uči;
da kruh telo je Jezusa in vino kri Zveličarja.
3. Prečudežna je ta skrivnost, pa verovati je dolžnost;
čeprav pretemno zdi se nam, spričuje to nam Jezus sam.

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Množica je rekla: »Katero znamenje boš dal, da bomo uvideli in ti verovali? Kaj boš naredil? Naši očetje so v puščavi jedli mano, kakor je pisano: ‚Kruh iz nebes jim je dal jesti.‘« Jezus jim je rekel: »Resnično, resnično vam povem: Ni vam dal kruha iz nebes Mojzes, ampak moj Oče vam daje pravi kruh iz nebes. Božji kruh je namreč

tisti, ki prihaja iz nebes in svetu daje življenje.« Rekli so mu: »Gospod, daj nam vselej tega kruha!« Jezus jim je rekel: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, ne bo lačen; in kdor veruje vame, ne bo nikoli žejen.

Tihota

Bralec (B): Nagni k meni svoje uho, hiti, da me rešiš!

Vsi: Bodi mi zavetna skala, utrjen grad, da me rešiš!

B: Zakaj ti si moja skala in moj grad, in zaradi svojega imena me boš vodil in ravnal.

Vsi: V tvoje roke izročam svojega duha: rešil me boš, Gospod, zvesti Bog.

B: Ti sovražiš nje, ki častijo prazne malike; jaz pa v Gospoda zaupam.

Vsi: Radoval in veselil se bom tvojega usmiljenja, ker si se ozrl na mojo bedo.

B: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,

Vsi: kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Pesem:

1. Rešnje telo, Jezusovo,
bodi češčeno, moljeno (2x).
2. Rešnje telo, Jezusovo,
angeli tebi hvalo pojo (2x).
3. Rešnje telo, Jezusovo,
hvali te zemlja, hvali nebo (2x).

Desetka rožnega venca: ki je postavil sveto evharistijo.

Voditelj: Pri zadnji večerji je Jezus postavil evharistijo, iz katere še danes prejemamo moč za naše krščansko življenje. V skupnih prošnjah te želimo prositi, Gospod, za novih delivcev in posvečevalcev evharističnega kruha.

B1: Naj v Tvoji Cerkvi nikdar ne zmanjka delivcev Božjih skrivnosti.

Vsi: **Jezus, evharistični kruh, vate zaupamo!**

B2: Naj bo naše družbeno ozračje naklonjeno odločitvam za duhovne poklice.

Vsi: **Jezus, evharistični kruh, vate zaupamo!**

B1: Naj mladi velikodušno odgovorijo na milost poklicanosti za služenje Bogu in bližnjemu.

Vsi: **Jezus, evharistični kruh, vate zaupamo!**

B2: Jezus je rekel: »Jaz sem kruh življenja.« Naj vredno in s čistimi srci prejemamo kruh večnega življenja.

Vsi: **Jezus, evharistični kruh, vate zaupamo!**

Vsi: **Oče naš. Zdrava Marija. Slava Očetu.**

POJDITE PO VSEM SVETU IN OZMANJUJTE EVANGELIJ VSEMU STVARSTVU

Sreda, 25. 4. 2012

Pesem:

1. O Srce Božje, slišim tvoj glas, iz hiše svete k sebi vabiš nas.
Glej, Srce sveto za nas krvavi, ogenj v njem plameni.
**Slava tebi, o Rešitelj moj, križ nositi hočem za teboj,
Jezus premili, bodi pri nas, zdaj in poslednji čas.**
2. Tebi živeti srčno želim, zate, o Jezus, vdano naj trpim.
Srce presveto, umiri me ti, v boju mi daj moči. **Slava tebi ...**

3. Ob smrti uri bodi z menoj, v tebi naj duša najde pokoj svoj.
Ti si edini naš up in radost, Jezus, nebeški gost. **Slava tebi ...**

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Ko je prvi dan tedna navsezgodaj vstal, se je najprej prikazal Mariji Magdaleni, iz katere je izgnal sedem demonov. Šla je in to sporočila tistim, ki so bili prej z njim in so žalovali ter jokali. Ko so slišali, da živi in da ga je ona videla, niso verjeli. Nato se je v drugi obliki prikazal dvema izmed njih med potjo, ko sta šla na deželo. Tudi ta dva sta odšla in to sporočila drugim, pa tudi njima niso verjeli. Še pozneje se je prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi. Grajal je njihovo nevero in trdosrčnost, ker niso verjeli tistim, ki so ga videli obujenega. Rekel jim je: »**Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!** Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen. Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike, z rokami dvigali kače, in če bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.«

Tihota

Bralec (B): Vriskajte Bogu vse dežele, opevajte slavo njegovega imena.

Vsi: Častite ga in slavite, dajajte mu krasno hvalo!

B: Recite Bogu: kako čudovita so tvoja dela! Zaradi tvoje velike moči se ti dobrikajo tvoji sovražniki.

Vsi: Vsa zemlja naj se ti klanja in ti prepeva, naj tvoje ime opeva.

B: Pridite in pogledjte Božja dela: čudovite reči je storil za
človeške otroke!

Vsi: **Morje je spremenil v suho zemljo, peš so prekoračili reko:
zato se ga veselimo!**

B: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,

Vsi: **kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj.
Amen.**

Pesem:

1. Prihajam k tebi, moj Gospod, ko se dan budi.
Prihajam k tebi, moj Gospod, zvezda mojih dni.
Prihajam k tebi, moj Gospod, ker si moja moč,
prihajam k tebi, moj Gospod, ker si ti moj Bog.
**Prosim te, Gospod, bodi moja pot,
moje mlade dni k soncu dvigaj ti!**
2. Prihajam k tebi, moj Gospod, da ti dam svoj dar.
Prihajam k tebi, moj Gospod, ker si moj vladar.
Prihajam k tebi, moj Gospod, vse, kar jaz imam,
prihajam k tebi, moj Gospod, dam ti na oltar.
**Prosim te, Gospod, bodi moja pot,
moje mlade dni k soncu dvigaj ti!**
3. Prihajam k tebi, moj Gospod, ko se nagne dan.
Prihajam k tebi, moj Gospod, iščem tvojo dlan.
Prihajam k tebi, moj Gospod, vodi me v svoj dom,
prihajam k tebi, moj Gospod, srečen bom s teboj.
**Prosim te, Gospod, bodi moja pot,
moje mlade dni k soncu dvigaj ti!**

Desetka rožnega venca: ki si ga Devica v templju darovala.

Voditelj: Gospod, Tvoja želja je, da se krščanstvo prenese v vse pokrajine zemlje, da je navzoče povsod. Več bo duhovnikov, redovnikov in redovnic, bolj se bo mogla ta želja uresničevati, zato z iskrenimi srci prosimo:

B1: Da bi Tvoj evangelij dosegel vse konce sveta.

Vsi: Prosimo te, usliži nas.

B2: Da bi Tvojemu klicu sledila nepregledna množica bratov in sester.

Vsi: Prosimo te, usliži nas.

B1: Da bi tudi v državah tretjega sveta tistim, ki so odgovorili na Tvoj klic, bila omogočena kakovostna priprava na poslanstvo, ki jih čaka.

Vsi: Prosimo te, usliži nas.

B2: Da mladih ne bi bilo strah odgovoriti na Tvoj klic in da bi se ob nenavezanosti na ta svet oklenili Tvoje rešilne besede.

Vsi: Prosimo te, usliži nas.

Vsi: Oče naš. Zdrava Marija. Slava Očetu.

PRIDI IN HODI ZA MENOJ!

Četrtek, 26. 4. 2012

Pesem (SG 479):

1. Pridi, pridi, duša verna, na oltarju neizmerna
čaka te skrivnost, čaka te skrivnost.
2. Moli, moli, duša moja, na oltarju zdaj je tvoja
večnosti skrivnost, večnosti skrivnost.

Izpostavitev Najsvetejšega

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Hvaljeno in češčno naj vedno bo.

Vsi: Presveto Rešnje Telo.

Voditelj: Zdaj in vekomaj.

Vsi: Amen.

Tišina

Voditelj: Zbrani smo pred teboj, Jezus, v zahvali za dar mnogovrstnih duhovnih poklicev v Cerkvi. Pred teboj pa smo tudi v prošnji k Očetu za pogum mladih, da bi sprejeli odločitev zate in ti sledili po poti, na katero jih vabiš. Kajti „nihče ne more priti k tebi, če ga ne pritegne tvoj Oče, ki te je poslal“ (prim. Jn 6, 44).

Pesem (VZG 107):

Jezus se ob morju ustavi,
me pogleda in prijazno povabi:

„Pusti ribe, ljudi lovil boš!“ -

**Dragi Jezus, si res mene poklical,
s tvojih ustnic svoje ime sem zaslišal?
Glej, zapuščam prazen čoln na obali,
zdaj odhajam, kamor kličeš me ti.**

Desetka rožnega venca: ki je oznanjal Božje kraljestvo

Pesem (VZG 107):

Reven, nesposoben sem človek,
kar premorem, je zvestoba do tebe,
rad potegnil ljudi bi iz greha.

Dragi Jezus, si res mene poklical ...

Desetka rožnega venca: ki je postavil sveto Evharistijo

Pesem (VZG 107):

Tu sem, moje roke porabi,
šibke noge in okorne besede,
kaplje znoja in vso ljubezen.

Dragi Jezus, si res mene poklical ...

Vsi: Gospod Jezus, nekoč si poklical prve apostole in jih naredil za ribiče ljudi.

Naj tudi danes odmeva tvoje blagohotno povabilo: „Pridi in hodi za menoj!“

Podeli mladim fantom in dekletom milost, da bodo velikodušno odgovorili tvojemu klicu.

Daj vztrajnosti semeniščnikom in bogoslovcem in vsem, ki bi se radi povsem posvetili tebi. Obudi v naših župnijah misijonarskega duha.

Gospod, pošlji delavcev na svojo žetev.

Ne daj, da bi bilo človeštvo zaradi pomanjkanja duhovnih poklicev prikrajšano za oznanilo evangelija.

Marija, Mati Cerkve, vzor vsake poklicanosti, pomagaj nam, da bomo Gospodu,

ki nas kliče k sodelovanju pri Božjem zveličavnem načrtu, veseli odgovorili.

Amen.

(bl. Janez Pavel II.)

Pesem: Pridi, pridi, duša verna (SG 479)

Dvigni, Jezus, svoje roke, blagoslovi nas otroke
s svojo milostjo, s svojo milostjo.

Blagoslov z Najsvetejšim

Pesem: Klic veselja naj osreči (SG 123)

Zdaj na nebu Krist kraljuje, kraljevali bomo tudi mi.
Aleluja, pojmo vsi, saj smo rajski dediči.

TI SI ŽIVI KRUH, KI PRIHAJA IZ NEBES

Petek, 27. 4. 2012

Pesem (SG 472):

Jezus, ti si vinska trta, polna milosti odprta,
mi mladike tvoje smo, ki na tebi rastemo.

Izpostavitev Najsvetejšega

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

Vsi: Presveto Rešnje Telo.

Voditelj: Zdaj in vekomaj.

Vsi: Amen.

Tišina

Voditelj: Danes smo pri tebi, Jezus, v hvaležnosti za vse duhovniške, redovniške in misijonarske poklice, ki delujejo v tvojem vinogradu. Prosimo pa te, da v srcih mladih pomnožiš veliko-dušnost, da bodo odgovorili tvojemu povabilu in darovali svoje življenje za razširjanje luči vesele novice Evangelija.

Psalm 27 - Molita dva izmenično, vmes ljudstvo moli.

B1: Gospod, ti si moja luč in moja rešitev, zato se ne bojim nikogar. Gospod, ti si varuh mojega življenja, pred nikomer ne trepečem.

Vsi: Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.

B2: Pregarjajo in napadajo me sovražniki, a se sami spotaknejo in padejo. Če se vname boj proti meni, bom v tebe zaupal.

Vsi: Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.

B1: Samo to želim od tebe in goreče prosim, da bi užival tvojo naklonjenost, prebival v tvoji hiši vse dni življenja in občudoval tvoje svetišče.

Vsi: **Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.**

B2: Skril me boš v svoj šotor ob dnevu nesreče, v svojem svetišču mi boš dal varno zavetje.
Tako bom rešen svojih sovražnikov, ki me zdaj obdajajo.

Vsi: **Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.**

B1: Veselo bom daroval v tvojem svetišču, pel in igral bom tebi. Sliši, o Gospod, moj glas, ko kličem, usmili se me in me usliši.

Vsi: **Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.**

B2: Moje srce mi velewa: „Išči Gospoda!“ Zato koprnim po tvoji bližini.
Nikar se pred menoj ne skrivaj, ne odklanjaj v srdu svojega služabnika.

Vsi: **Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.**

B1: Ti si moja pomoč, nikar me ne zavrzi, ne zapusti me, Bog, moj rešitelj.
Če bi me oče in mati zavrgla, bi me sprejela tvoja ljubezen.

Vsi: **Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.**

B2: Gospod, naj živim po tvoji volji, zaradi mojih nasprotnikov me vodi po pravi poti.
Nikar me ne prepuščaj volji mojih sovražnikov; vstale so proti meni krive priče.

Vsi: **Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.**

B1: Verujem, da bom gledal tvoje dobrote in jih užival v deželi živih.

Upam v tebe, Gospod, in sem pogumen, moje srce je okrepljeno, upam v tebe!

Vsi: **Ti si živi kruh, ki prihaja iz nebes.**

Pesem (VZG 163):

1. Kristus stoji pred nami, vabi na delo nas,
trte so obložene, zrel je pšenični klas.
**Pojdite tudi vi v moj vinograd,
pojdite tudi vi v mojo žetev!**
2. Trte so neobrane, polja žalujejo,
delavcev je premalo, že omagujejo. **Pojdite ...**
3. Kje ste oznajevalci Kristusovih besed?
Čaka vas domovina, čaka vas širni svet. **Pojdite ...**
4. Bratovska naj molitev dviga se do neba;
naj vsem ljudem zasveti luč evangelija. **Pojdite ...**

Vsi: Oče naš, vsak dan te prosimo, naj pride k nam tvoje kra-
ljestvo,

kraljestvo pravičnosti, miru in ljubezni.

Po svojem Sinu Jezusu, Knezu miru, in po naši Materi
Mariji, Kraljici miru,

te iskreno prosimo:

prebudi po naših župnijah številne fante in dekleta, polne
Boga, miru in ljubezni,

ki bodo pripravljene v duhovnih poklicih postati delavci
za mir:

mir v dušah, mir v družinah in soseskah in mir v vsem
javnem življenju.

Oče, usliši nas, saj od tebe prihaja vsak dober dar. Amen.

(bl. Janez Pavel II.)

Pesem (SG 472):

Dvigni, Jezus, roke svoje, blagoslovi ljudstvo svoje.
Milost svojo nam podaj, daj nam priti v sveti raj.

Blagoslov z Najsvetejšim

Pesem: Dan presveti, dan veselja (SG 120)

Sin edin Boga Očeta bridko je premagal smrt,
truma očakov je oteta, sveti raj nam je odprt.
Naj srce le gor vzdihuje, kjer na desni On sedi
in z Očetom tam kraljuje, vekomaj se mu glasi:
aleluja, aleluja!

TI SI SVET

Sobota, 28. 4. 2012

Pesem (SG 477):

Najsvetejši, tebe počastimo in ponižno se priporočimo.
Usliši svoje ljudstvo, Jezus usmiljeni, ki pred tabo zdaj kleči.

Izpostavitve Najsvetejšega

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

Vsi: Presveto Rešnje Telo.

Voditelj: Zdaj in vekomaj.

Vsi: Amen.

Tišina

Voditelj: Skupaj z Marijo, tvojo in našo Materjo, ti, Jezus, pri-
našamo zahvalo in prošnjo. Zahvalo za vse raznovrstne
duhovne poklice, po katerih se tvoja ljubezen razliva na
ljudi in prošnjo za moč mladim, da bi se z nedeljenim
srcem odločili zate in ti sledili – tebi, ki edini imaš „be-
sede večnega življenja“ (prim. Jn 6,68). V vseh nas utrdi
vero, „da si ti sveti, Božji“ (prim. Jn 6,69).

Molitev sv. Franciška Assiškega – ljudstvo ponavlja: Ti si svet!

Bralec (B)1: Ti si svet, Gospod Bog. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti edini, ki delaš čudeže. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si močan. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si velik. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si najvišji. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si vsemogočni kralj, ti sveti Oče, kralj nebes in zemlje.
Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si trojstven in eden, Gospod, Bog bogov. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti sam si dobro, vse dobro, najvišje dobro, Gospod Bog, živi in resnični. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti ljubezen, nesebična ljubezen. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si modrost. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si ponižnost. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si potrpežljivost. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti lepota. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si varnost. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si spokojnost. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si veselje in radost. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si naše upanje. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si pravičnost. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si zmernost. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si vse naše bogastvo do zadostnosti. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si lepota. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si krotkost. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si zavetje. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si naš varuh in branitelj. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si pogumnost. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si osvežitev. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si naše upanje. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si naša vera. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si naša ljubezen. **Vsi: Ti si svet.**

B2: Ti si vsa naša sladkost. **Vsi: Ti si svet.**

B1: Ti si naše večno življenje, veliki in čudoviti Gospod, vsemogočni Bog, usmiljeni Odrešenik! **Vsi: Ti si svet. Amen.**

Pesem:

Poklonim se, vse izročim k Jezusovim nogam,
ljubezni moč, usmiljenje k Jezusovim nogam.

**Kličem: „Svet si, svet si, svet si!“ (3x)
Ti, Gospod.**

Vsi: Dobri Oče, v svojem Sinu Kristusu nam razodevaš svojo ljubezen, nas objemaš kot svoje otroke in nam daješ možnost, da v tvoji volji odkrivamo poteze svojega pravega obraza.

Sveti Oče, kličeš nas, da bi postali sveti, kakor si ti svet.

Prosimo te, stori, da tvoji Cerkvi nikoli ne bo zmanjkalo svetih služabnikov in apostolov, ki bodo z besedo in sakramenti odpirali pot za srečanje s teboj.

Naš Oče, z glasom tvojega Svetega Duha in v zaupanju v Marijino materinsko posredovanje te goreče prosimo, pošlji svoji Cerkvi duhovnike, ki bodo pogumni pričevalci tvoje neskončne dobrote. Amen.

(bl. Janez Pavel II.)

Pesem: Najsvetejši, tebe počastimo (SG 477)

Blagoslovi, Jezus, pričujoče,
pred teboj ponižno vzdihujoče;
milostljivi Jezus, nam vsem skupaj
zdaj blagoslov svoj sveti daj!

Blagoslov z Najsvetejšim

Pesem (SG 126):

Kristus je vstal! Kristus je vstal!
Vstanimo tudi mi iz greha in strasti z Božjo močjo!
**Sveta velika noč bodi nam vsem v pomoč,
bodi nam vsem v pomoč. Aleluja, aleluja, aleluja!**

GOSPOD, TI SI MOJ PASTIR, NIČ MI NE MANJKA

Nedelja, 29. 4. 2012

Pesem (SG 475):

Ljubi Jezus dan in noč v hostiji si pričujoč,
da za nas daruješ se, molimo ponižno te.

Izpostavitev Najsvetejšega

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

Vsi: Presveto Rešnje Telo.

Voditelj: Zdaj in vekomaj.

Vsi: Amen.

Tišina

Voditelj: Danes na nedeljo Dobrega pastirja in na svetovni dan molitve za duhovne poklice smo pred tabo, Jezus, v hvaležnosti za življenja in delo mnogih, ki so odgovorili na tvoj klic in v prošnji za nove oznanjevalce. Ti si „Dobri pastir, ki poznaš svoje ovce in zanje daješ življenje“ (prim. Jn 10,11). Hvala ti za tvojo veliko ljubezen. Naj jo preko bratov in sester vračamo tebi.

Voditelj: Gospod, ti si moj pastir, nič mi ne manjka.

Bralec (B): Hvala ti za vse duhovnike, redovnike, redovnice in druge posvečene osebe, ki z veseljem živijo svojo poklicanost.

Vsi: Gospod, ti si moj pastir, nič mi ne manjka.

Voditelj: Na zelenih pašnikih mi daješ ležišče; k vodam počitka me vodiš.

B: Hvala za družine, semenišča, bogoslovja in samostanske skupnosti, ki so ognjišča duhovnih poklicev.

Vsi: Gospod, ti si moj pastir, nič mi ne manjka.

Voditelj: Mojo dušo poživljaš, vodiš me po pravih stezah zaradi svojega imena.

B: Hvala za starše, spremljevalce in molivce, ki so opora poklicanim.

Vsi: Gospod, ti si moj pastir, nič mi ne manjka.

Voditelj: Le dobrota in milina me bosta spremljali vse dni mojega življenja.

B: Hvala za vse, ki jih kličeš med svoje prijatelje. Naj bo njihovo srce razpoložljivo za tvoje povabilo.

Vsi: Gospod, ti si moj pastir, nič mi ne manjka.

Voditelj: Prebival bom v tvoji hiši vse dni življenja.

B: Hvala za tvojo ljubečo navzočnost med nami.

Vsi: Gospod, ti si moj pastir, nič mi ne manjka.

Pesem: (SG 437) – melodija: O dobri Jezus, moje vse (SG 436)

1. Gospod moj dobri je pastir, je mojega življenja vir.
Kjer sočen pašnik zeleni, tja vodi lačno dušo mi.
2. Ob mirnih vodah me poji, pripravlja blag počitek mi.
Po pravih potih vodi me, povsod kot varuh z mano gre.
3. Ničesar se mi bati ni, dokler, Gospod, pastir si mi.
Z gorjačo svojo spremljaš me, odganjaš zlobne sile vse.

4. Pogrinjaš svojo mizo mi, me hraniš s kruhom milosti.
Vsak čas življenja si z menoj, pastir predobri, skrbni moj.
5. S teboj hoditi je lepo, ki vodiš s krepko me roko.
Naj tvoje črede se držim in tebe nikdar ne izgubim.

Vsi: Gospod Jezus, Božji pastir duš, ki si poklical apostole, da bi postali ribiči ljudi, pritegni tudi danes k sebi goreče in plemenite fante iz naših družin ter jih naredi za svoje učence in služabnike. Zbudi v njih željo po odrešenju vseh ljudi, za katere na naših oltarjih vsak dan obnavljaš svojo daritev na križu. Pokaži jim, Gospod, vse pokrajine, kjer toliko naših bratov tiho prosi za luč resnice in gorečo ljubezen. Naj se odzovejo tvojemu klicu, postanejo sol zemlje in luč sveta ter na zemlji nadaljujejo tvoje delo odrešenja in gradijo tvoje skrivnostno telo, ki je Cerkev. Tudi številna in velikodušna srca deklet milostno pokliči, Gospod. Vlij jim hrepenenje po evangeljski popolnosti in zbudi v njih željo, da se bodo službi za tvojo Cerkev ter za uboge in bolne žrtvovale z vsem žarom in z vso močjo tvoje ljubezni. Amen.

(Pavel VI.)

Pesem: Ljubi Jezus dan in noč (SG 475)

Jezus, vdano prosimo, blagoslovi množico,
milosti, miru nam daj, vodi duše v sveti raj.

Blagoslov z Najsvetejšim

Pesem: (SG 437) – melodija: O dobri Jezus, moje vse (SG 436)

S teboj hoditi je lepo, ki vodiš s krepko me roko.
Naj tvoje črede se držim in tebe nikdar ne izgubim.

Kazalo

Uvodna beseda - dr. Franc Kramberger, nadškof v pokoju	3
POSLANICA SVETEGA OČETA BENEDIKTA XVI. za 49. svetovni molitveni dan za duhovne poklice, 29. april 2012: »POKLICI SO DAR BOŽJE LJUBEZNI!«	5
NAGOVORI IN PROŠNJE ZA VSAK DAN	10
OZNANJATI ODPUŠČANJE GREHOV IN BITI PRIČE (p. France Zupančič, DJ) Nedelja, 22. 4. 2012 – Tretja velikonočna, papeška nedelja	10
ŽIVLJENJE JE POKLICANOST (Jože Povh) Ponedeljek, 23. 4. 2012	12
LJUBEZEN, KI SE PODARJA (Jože Povh) Torek, 24. 4. 2012	14
OD BOGA IZPROŠEN (Jože Povh) Sreda, 25. 4. 2012; Sv. Marko	17
MAMINO SRCE BIJE ZA MOJE DUHOVNIŠTVO (dr. Ivan Rojnik) Četrtek, 26. 4. 2012	20
BOG DELUJE PREKO LJUDI (p. Tarzicij Kolenko, OFM Conv.) Petek, 27. 4. 2012	22
KRISTUSOVA PRIČA (Danijel Lasbaher) Sobota, 28. 4. 2012	25

JEZUS DOBRI PASTIR – DAR BOŽJE LJUBEZNI (p. Janez Sraka, DJ)	
Nedelja, 29. 4. 2012	28
Kateheza za ministrante (s. Magda Burger, ND).....	30
Molitvena ura za ministrante (Igor Ignacij Novak).....	33
Molitvena ura za duhovne poklice – za vse (Vlado Bizjak)	40
PREDLOG ZA 15-MINUTNO MOLITEV	
PRED NAJSVETEJŠIM	46
Papeška nedelja, 22. 4. 2012 (Sebastijan Valentan).....	46
Ponedeljek, 23. 4. 2012 (Sebastijan Valentan).....	49
Torek, 24. 4. 2012 (Sebastijan Valentan).....	51
Sreda, 25. 4. 2012 (Sebastijan Valentan).....	53
Četrtek, 26. 4. 2012 (s. Zdenka Prevolšek, MS)	56
Petek, 27. 4. 2012 (s. Zdenka Prevolšek, MS).....	59
Sobota, 28. 4. 2012 (s. Zdenka Prevolšek, MS).....	62
Nedelja, 29. 4. 2012 (s. Zdenka Prevolšek, MS).....	65

